

Juristien kokemuksia sosiaalisen median roolista osana ammatillista identiteettiä

Pro gradu -tutkielma

Veera Riskilä

Johtaminen

Lapin yliopisto

2025

Lapin yliopisto, yhteiskuntatieteiden tiedekunta

Työn nimi: Juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa

Tekijä: Veera Riskilä

Opetuskokonaisuus ja oppiaine: Yhteiskuntatieteet, johtaminen

Työn laji: Tutkielma Laudaturtyö__ Lisensiaatintyö__ Kirjallinen työ__

Sivumäärä: 54

Vuosi: 2025

Tiivistelmä:

Tämä pro gradu -tutkielma tarkastelee sosiaalisen median roolia juristien ammatillisessa identiteetissä sekä siihen liittyviä haasteita. Tutkimuksen pääkysymyksenä on: "Miten juristit kokevat sosiaalisen median roolin osana ammatillista identiteettiään?" Alakysymyksenä tutkitaan, "Mitä haasteita juristit kokevat sosiaalisen median käytössä?" Tutkimuksen taustalla on laajempi kiinnostus siitä, miten ammatillinen identiteetti muovautuu digitaalisten alustojen vaikutuksesta sekä millaisia eettisiä ja ammatillisia kysymyksiä sosiaalinen media herättää juristien työssä.

Tutkielman teorettinen viitekehys pohjautuu ammatillisen identiteetin ja sosiaalisen median tutkimukseen. Ammatillisen identiteetin osalta tarkastellaan aiempia tutkimuksia, joissa korostetaan asiantuntijuuden esittämistä, eettisiä normeja sekä ammatillisen yhteisön merkitystä identiteetin muotoutumisessa. Sosiaalisen median osalta käsitellään sen tarjoamia mahdollisuuksia ja riskejä ammatillisen roolin rakentamisessa. Erityisesti tarkastellaan, miten sosiaalinen media toimii alustana asiantuntijuuden esille tuomiselle, tiedon rakentamiselle ja verkostoitumiselle, mutta toisaalta myös millaisia haasteita se asettaa yksityisyyden, uskottavuuden ja eettisten rajojen kannalta.

Tutkimus on laadullinen ja perustuu kuuteen oikeustieteen loppututkimuksen suorittaneen juristin haastatteluun. Aineisto analysoidaan temaattisen analyysin avulla, jonka kautta tarkastellaan juristien kokemuksia ja näkemyksiä sosiaalisen median roolista ja siihen liittyvistä haasteista. Tutkimuksen tulokset jäsennellään kolmessa pääluvussa, jotka käsittelevät sosiaalisen median merkitystä ammatillisen identiteetin vahvistamisessa, sen

käyttöön liittyviä haasteita sekä sosiaalisen median ja ammatillisen identiteetin keskinäistä vaikutussuhdetta.

Avainsanat:

juristit, ammatillinen identiteetti, sosiaalinen media, asiantuntijuus, eettisyys, verkostoituminen, yksityisyyden hallinta, maine, ammatillinen rooli, viestintä, uskottavuus, digitaalinen läsnäolo, ammatillinen käyttäytyminen, tiedon rakentaminen, juridinen asiantuntijuus, julkisuus, tasapainottelu, ammatilliset yhteisöt, normit, vastuullisuus

Muita tietoja:

Suostun tutkielman luovuttamiseen kirjastossa käytettäväksi X

Suostun tutkielman luovuttamiseen Lapin maakuntakirjastossa käytettäväksi X (vain Lappia koskeva)

Sisällysluettelo

1. Johdanto	1
1.1. Tutkimuksen lähtökohta ja tavoitteet.....	2
1.2. Tutkielman rakenne.....	4
2. Aikaisempi tutkimus	6
2.1. Juristin ammatti-identiteetti.....	7
2.2. Sosiaalinen media.....	9
2.3. Sosiaalisen median rooli ammattiryhmien identiteetin esittämisessä ja ammattillisessa toiminnassa.....	10
2.4. Juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa.....	13
2.5. Juristit vanhoillisten arvojen ja digitaalisen läpinäkyvyyden ristiriidassa.....	16
3. Menetelmä	19
3.1. Haastattelututkimus.....	20
3.2. Aineiston hankinta.....	22
3.3. Teema-analyysi.....	24
3.4. Tutkijapositio ja etiikka.....	27
4. Tulokset ja analyysi	29
4.1. Ammatillista identiteettiä vahvistamassa.....	29
○ Asiantuntemuksen esiin tuominen.....	30
○ Tiedon rakentaminen.....	31
○ Verkostojen laajentaminen.....	33
○ Henkilökohtaisen elämän erottaminen.....	35
4.2. Haasteet ammatillisen identiteetin näkökulmasta.....	37
○ Yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen.....	37
○ Ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen.....	38
○ Juristien varauksellinen suhtautuminen sosiaaliseen mediaan ammatillisen identiteetin vahvistamisessa.....	40
5. Keskustelu ja johtopäätökset	43
5.1. Yhteenveto tuloksista.....	43
5.2. Tutkimuksen arvo ja merkitys.....	47
5.3. Rajoitukset ja jatkotutkimusaiheet.....	48
6. Lähdeluettelo	50

1. Johdanto

Jokainen on voinut huomata, että sosiaalinen media on viimeisinä vuosikymmeninä vaikuttanut merkittävästi tapaan, miten yksilöt rakentavat ja ylläpitävät identiteettiään. Yksityiselämän ja työelämän rajat ovat hämärtyneet, kun henkilökohtainen ja ammatillinen läsnäolo punoutuvat yhteen sosiaalisen median alustoilla. Tämä muutos on koskettanut myös juristien ammattikuntaa.

Aiemmat tutkimukset ovat osoittaneet, että sosiaalinen media tarjoaa juristeille ja muille asiantuntija-ammateille väylän asiantuntemuksen esiin tuomiseen, tiedon jakamiseen ja ammatillisten verkostojen rakentamiseen. Samalla sen käyttö edellyttää tasapainoilua ammatillisuuden ja yksityisyyden välillä sekä eettisten kysymysten huomioimista. Tutkimukset eri ammattiryhmistä ovat tuoneet esiin, että sosiaalisen median avulla voidaan vahvistaa ammatillista identiteettiä, mutta sen käyttöön liittyy myös haasteita, kuten ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen ja yksityiselämän rajaaminen ammatillisesta roolista.

Tämä tutkimus liittyy osaksi aikaisempaa tutkimusta tarkastelemalla, miten suomalaiset juristit kokevat sosiaalisen median osana ammatillista identiteettiään ja millaisia haasteita sen käyttöön liittyy. Tutkimus tuo esiin juristien kokemuksia ja näkökulmia, jotka täydentävät aiempaa ymmärrystä ammatillisen identiteetin ja sosiaalisen median yhteydestä. Juristien ammatillisuuteen liittyy perinteisesti vahvoja auktoriteetti- ja luottamusodotuksia, mikä voi vaikuttaa heidän tapansa käyttää sosiaalista mediaa. Näin ollen tämän tutkimuksen tulokset antavat lisätietoa siitä, millä tavoin sosiaalinen media on osa juristien ammatillista toimintaympäristöä ja miten he navigoivat siihen liittyvien mahdollisuuksien ja haasteiden välillä. Analysoin suomalaisten juristien kokemuksia siinä kontekstissa, jossa ammatin arvokkuus kohtaa digitaalisen avoimuuden ja kaoottisuuden.

Valitsin aiheen juristien ammatillisen identiteetin ja sosiaalisen median suhteesta, koska sosiaalinen media on nykyään keskeinen osa ammatillista viestintää ja ammatillisen kuvan ylläpitämistä. Haluan tutkia, miten juristit navigoivat sosiaalisten verkostojen kentässä ja esittelevät itsensä ammattilaisina, samalla kun he ovat vuorovaikutuksessa yleisön kanssa. Tavoitteena on tuoda esiin, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin ja millaisia haasteita ja mahdollisuuksia se tuo mukanaan ammatillisessa kontekstissa.

Tutkimuksen aineistona on kuusi haastattelua, jotka on toteutettu juristeille, joilla on useamman vuoden kokemus alalta. Haastattelut tarjoavat syvällisen kuvan siitä, miten juristit kokevat

sosiaalisen median ammatillisen käytön ja mitkä tekijät ohjaavat heidän päätöksiään ja viestintäänsä verkossa. Haastatteluissa esiin nousseet teemat, kuten ammatillinen auktoriteetti, eettiset kysymykset ja sosiaalisen median rooli asiantuntemuksen jakamisessa, auttavat syventämään ymmärrystä siitä, kuinka juristit tasapainoilevat henkilökohtaisen ja ammatillisen roolinsa välillä.

1.1. Tutkimuksen lähtökohta ja tavoitteet

Tutkimukseni pohjautuu ajatukseen, että juristin ammatillinen identiteetti ei ole staattinen tai ennalta määrätty, vaan dynaaminen ja jatkuvasti muotoutuva ilmiö. Tämä prosessi tapahtuu moninaisessa ympäristössä, jossa juristit toimivat erilaisten kontekstien, odotusten ja roolien ristipaineessa. Sosiaalinen media tuo tähän ympäristöön uuden ulottuvuuden, sillä se ei ole pelkästään yksi monista viestintäkanavista, vaan keskeinen tila, jossa juristien ammatillinen identiteetti tulee esiin ja samalla muotoutuu jatkuvasti. Tämä digitaalinen ympäristö on erityinen siinä mielessä, että se voi hämärtää ammatillisten ja henkilökohtaisten rajojen eron, mikä puolestaan voi haastaa identiteetin selkeyden ja hallinnan.

Sosiaalinen media on luonteeltaan moniulotteinen: se on tila, jossa ammatillisuus voi vahvistua, mutta samalla se voi altistaa yksilön roolin ja asiantuntijuuden kyseenalaistamiselle. Se toimii paitsi asiantuntemuksen jakamisen foorumina myös tilana, jossa juristien ammatilliset normit ja käytännöt joutuvat uuteen tarkasteluun. Tämä voi synnyttää haasteita ja jännitteitä, sillä perinteisesti vahvasti säädellyssä ammatissa uuden viestintäympäristön vaatimukset ja mahdollisuudet saattavat olla ristiriidassa vakiintuneiden käytäntöjen kanssa. (Muhonen, 2018 ja Korpiola, 2011). Juristin henkilökohtaisen ja ammatillisen identiteetin välinen rajanveto onkin sosiaalisen median aikakaudella entistä monitahoisempi kysymys, joka vaatii jatkuvaa reflektointia ja strategista lähestymistapaa.

Tutkimukseni keskeinen tavoite on tarkastella, miten juristit kokevat sosiaalisen median roolin osana ammatillista identiteettiään. Haluan syventyä niihin haasteisiin, joita he kokevat sosiaalisen median käytössä, ja tutkia, kuinka nämä haasteet vaikuttavat heidän kykyynsä säilyttää ammatillinen auktoriteetti, luotettavuus ja asiantuntijuus. Sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuksia oman osaamisen esilletuomiseen ja oikeudellisen keskustelun laajentamiseen, mutta se voi myös altistaa juristit tilanteille, joissa heidän asemansa ja asiantuntemuksensa voivat joutua kyseenalaistetuksi, joko tahattomasti tai tarkoituksellisesti.

Tässä tutkimuksessa pyrin ymmärtämään, millä tavoin juristit navigoivat näitä haasteita ja millaisia keinoja he käyttävät ammatillisen identiteettinsä hallintaan digitaalisessa ympäristössä. Erityisesti tarkastelen, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa heidän käsityksiinsä asiantuntijuudestaan, roolistaan ja työnsä uskottavuudesta. Kun juristit jakavat asiantuntemustaan ja näkemyksiään julkiseen tilaan, heidän viestinsä voivat herättää niin myönteistä huomiota kuin kriittistä keskustelua, mikä puolestaan vaikuttaa heidän ammatilliseen identiteettiinsä monin tavoin.

Keskeiset tutkimuskysymykset ovat:

Miten juristit kokevat sosiaalisen median roolin osana ammatillista identiteettiään?

Tämä pääkysymys tähtää syvälliseen ymmärrykseen siitä, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin ja miten se muokkaa heidän ammatillista rooliaan. Sosiaalinen media ei ole pelkästään kommunikointiväline, vaan myös paikka, jossa juristit voivat esittää asiantuntemustaan, jakaa näkemyksiään ja osallistua oikeudelliseen keskusteluun. Kysymys keskittyy erityisesti siihen, kuinka juristit tasapainottavat henkilökohtaisen ja ammatillisen identiteettinsä ilmaisun näiden digitaalisten kanavien kautta.

Alakysymys:

Mitä haasteita juristit kokevat sosiaalisen median käytössä?

Tämä alakysymys pureutuu niihin vaikeuksiin, joita juristit voivat kohdata, kun he navigoivat sosiaalisen median kentällä ammatillisen identiteettinsä rakentamisessa. Haasteet voivat liittyä muun muassa yksityisyyden ja ammatillisen roolin rajojen hämärtymiseen, eettisiin kysymyksiin ja siihen, miten säilyttää asiantuntijuuden ja auktoriteetin tunne samalla kun ollaan vuorovaikutuksessa laajan yleisön kanssa.

Tämä tutkimus on ajankohtainen ja tärkeä, sillä se tarkastelee juristien kokemuksia sosiaalisen median roolista ammatillisessa kontekstissa ja sen vaikutuksia juristien ammatilliseen identiteettiin digitaalisessa ympäristössä. Jokainen on voinut huomata, kuinka sosiaalinen media on nykyään keskeinen osa ammatillista viestintää. Näin ollen sen rooli juristien arjessa on myös kasvanut merkittävästi. Sosiaalinen media tarjoaa juristeille uudenlaisen alustan asiantuntemuksen jakamiseen, ammatillisen verkostoitumisen mahdollisuuksiin ja oikeudelliseen keskusteluun osallistumiseen. Se mahdollistaa ammatillisten arvojen ja

asiantuntijuuden tuomisen esille laajalle yleisölle, mutta tuo myös uusia haasteita ja kysymyksiä ammatillisen roolin ja identiteetin hallintaan.

Sosiaalinen media toimii välineenä, jonka avulla ammattilaiset voivat luoda ja vahvistaa ammatillista imagoaan ja asiantuntijuuttaan. Samalla se tuo kuitenkin esiin monia eettisiä ja käytännön haasteita, joita on tullut yhä enemmän havaittavaksi. Ammattilaiset kokevat paineita tasapainottaa henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän rajoja sekä huolta siitä, miten heidän toimintaansa tulkitaan julkisesti. Sosiaalisen median avoimuus ja julkinen luonne asettavat ammattilaiset tilanteisiin, joissa heidän asiantuntemustaan voidaan kyseenalaistaa tai heidän ammatillinen auktoriteettinsa saattaa joutua koetukselle

Tutkimuksessa pyritään ymmärtämään, millaisia kokemuksia ja näkemyksiä juristeilla on sosiaalisen median käytöstä ammatillisessa kontekstissa. Miten he kokevat sosiaalisen median mahdollisuudet ja haasteet ammatillisen identiteettinsä rakentamisessa? Miten juristit hallitsevat ammatillisen roolinsa julkisessa ja digitaalisessa ympäristössä, jossa yksityisyyden ja julkisuuden rajat voivat olla epäselvät? Nämä kysymykset ovat keskiössä, kun pyritään ymmärtämään, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien käsityksiin asiantuntijuudestaan ja roolistaan työelämässä. Tämä tutkimus tuo esiin tärkeitä näkökulmia siitä, miten digitalisoituminen ja sosiaalinen media muokkaavat perinteisesti auktoriteettiin ja asiantuntijuuteen perustuvia ammatteja, ja kuinka juristit navigoivat näissä uusissa, digitaalisissa viestintäympäristöissä.

1.2. Tutkielman rakenne

Tutkielma alkaa johdannolla, jossa esitellään tutkimuksen perusta ja tuodaan esiin keskeiset teemat ja tavoitteet. Johdannossa tuodaan esiin tutkimuksen pääkysymys, joka tarkastelee juristien kokemuksia sosiaalisen median roolista ammatillisessa kontekstissa, erityisesti sen vaikutuksia ammatilliseen identiteettiin, eettisiin kysymyksiin ja ammatillisen auktoriteetin säilyttämiseen. Lisäksi johdannossa esitellään tutkimuksen tausta ja motiivit, tuodaan esiin aiempien tutkimusten näkökulmat ja määritellään tutkimuksen keskeiset tavoitteet. Luvussa pohditaan myös, miten tutkimus aiempaan tutkimukseen pohjautuen tuo uutta tietoa siitä, miten juristit navigoivat sosiaalisen median kentällä ja tasapainottavat henkilökohtaisen ja ammatillisen identiteettinsä verkossa.

Aiempi tutkimus -luvussa tarkastellaan, mitä aiemmassa tutkimuksessa on sanottu sosiaalisen median vaikutuksesta ammatilliseen identiteettiin ja sen muodostumiseen, sekä kerrotaan myös kohdatuista haasteista siinä, miten juristit kokevat sosiaalisen median osana ammatillista identiteettiä. Tässä osassa käsitellään muun muassa sosiaalisen median roolia ammatillisena välineenä ja sen vaikutuksia juristien rooleihin ja käytäntöihin. Aiempi tutkimus luo pohjan omalle tutkimukselle ja tuo esiin ne aukot, joihin tämä tutkimus pyrkii vastaamaan. Osiossa käsitellään myös eettisiä kysymyksiä ja ammatillisen auktoriteetin säilyttämistä sosiaalisessa mediassa.

Menetelmä osassa avataan käytettyjä tutkimusmenetelmiä. Tässä tutkimuksessa on käytetty teema-analyysiä, joka on valittu siksi, että se mahdollistaa syvällisen tarkastelun siitä, mitä teemoja haastateltavat nostavat esiin sosiaalisen median käytöstä. Haastattelut ovat keskiössä, sillä ne tarjoavat konkreettista tietoa juristien kokemuksista ja ajatuksista. Tässä osassa käydään myös läpi tutkijan roolia ja sen vaikutusta tutkimusprosessiin, jotta lukija ymmärtää, kuinka objektiivisuus ja eettisyys on säilytetty.

Tulososiossa käsitellään itse haastattelutuloksia ja esitetään, millaisia teemoja ja trendejä aineistosta nousi esiin. Juristien kokemukset ja ajatukset sosiaalisen median käytöstä ammatillisessa kontekstissa puretaan yksityiskohtaisesti. Analysoidaan muun muassa sitä, kuinka juristit kokevat ammatillisen identiteettinsä vahvistuvan sosiaalisen median käytön kautta. Eettiset pohdinnat ja haasteet, kuten yksityisyyden ja luottamuksen säilyttäminen, ovat keskiössä. Teemat käsitellään järjestelmällisesti ja analysoidaan, miten ne liittyvät aiempaan tutkimukseen ja tutkijan esittämiin kysymyksiin.

Tutkimuksen viimeinen osa, johtopäätökset, tuo yhteen tulokset ja vastaa tutkimuksen keskeisiin kysymyksiin. Tässä osassa pohditaan, mitä tutkimus kertoo juristien kokemuksista sosiaalisesta mediasta osana omaa ammatillista identiteettiään. Johtopäätöksissä käydään myös läpi tutkimuksen rajoituksia ja mahdollisia jatkotutkimusaiheita. Samalla pohditaan, miten tutkimus voi vaikuttaa käytännön työssä, erityisesti lakialalla, ja miten se voi ohjata juristeja pohdinnassa sosiaalisen median eettisistä ulottuvuuksista.

2. Aikaisempi tutkimus

Tässä luvussa tarkastellaan aikaisempia tutkimuksia, jotka käsittelevät juristien ja osittain myös muiden ammattiryhmien ammatillista identiteettiä, sen muotoutumista ja siihen vaikuttavia tekijöitä. Aiemmat tutkimukset tarjoavat keskeisiä näkökulmia siihen, miten juristit ylläpitävät ammatillista rooliaan, ja miten sosiaalinen media on osaltaan tullut merkittäväksi osaksi tätä prosessia. Juristien identiteetti on monivaiheinen ja jatkuvasti kehittyvä kokonaisuus, joka ei vain heijasta yksilöiden omia arvoja ja käsityksiä, vaan on myös sidoksissa yhteiskunnallisiin, kulttuurisiin ja teknologisiin muutoksiin. Sosiaalisen median rooli juristien identiteetissä on erityisesti noussut merkittäväksi viime vuosina, sillä se tarjoaa alustan, jossa juristit voivat muokata näkyvyyttään, osallistaa itsensä ammatillisiin keskusteluihin ja jakaa asiantuntemustaan laajemmalle yleisölle. Tämä digitaalinen ympäristö on avannut uusia mahdollisuuksia mutta samalla tuonut esiin myös uusia haasteita ja ristiriitoja.

Aikaisemmat tutkimukset ovat tarkastelleet juristien identiteettiä monesta eri näkökulmasta. Osassa tutkimuksia on pohdittu perinteisiä käsityksiä siitä, miten juristin ammatillinen auktoriteetti ja asiantuntijuus rakentuvat perinteisissä työympäristöissä ja kuinka nämä käsitykset haastetaan teknologian, erityisesti sosiaalisen median, myötä. Toisaalta tutkimuksissa on tarkasteltu myös niitä eettisiä kysymyksiä ja haasteita, joita sosiaalisen median käyttö tuo juristien työhön. Sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden nopeaan ja laajamittaiseen vuorovaikutukseen, mutta samalla se asettaa juristit tilanteeseen, jossa heidän on tasapainoteltava ammatillisen etäisyyden ja henkilökohtaisen näkyvyyden välillä.

Samalla on huomattava, että sosiaalisen median rooli ei ole pelkästään työkalunomainen tai yksinkertainen väline ammatillisen aseman vahvistamiseen, vaan se on myös monimutkainen prosessi, jossa juristin identiteetti jatkuvasti muotoutuu ja kehittyy. Tässä kehityksessä on mukana useita tekijöitä, kuten teknologian tarjoamat uudet mahdollisuudet, digitaaliset vuorovaikutuskanavat ja siihen liittyvät eettiset haasteet, jotka voivat vaikuttaa juristin ammatilliseen rooliin ja sen julkiseen kuvaan (Bronstein & Solomon, 2021). Sosiaalisen median käytön kautta juristit voivat tuoda esiin omia arvojaan ja näkemyksiään, mutta samalla heidän on oltava tietoisia siitä, että tämä julkinen näkyvyys voi muuttaa heidän rooliaan ja asemaansa yhteiskunnassa ja työyhteisössään.

Luvun tavoitteena on luoda laaja pohja niille teemoille ja ilmiöille, jotka tulevat esiin myöhemmissä tutkimuksissa ja analyysissä, erityisesti tekemiini haastatteluihin liittyen.

Aikaisemmat tutkimukset tarjoavat tärkeää kontekstia ja auttavat ymmärtämään, miten juristien ammatillinen identiteetti ja sosiaalisen median käyttö kietoutuvat toisiinsa, ja miten nämä kysymykset kehittyvät nykyisessä keskustelussa.

2.1. Juristin ammatti-identiteetti

Suomessa lakimieskunta alkoi kehittyä 1800-luvulla, jolloin yliopistokoulutuksen tarve kasvoi erityisesti oikeus- ja hallintotehtävissä. Yhteiskunnalliset muutokset autonomian kaudella vaikuttivat myös siihen, että lakimiesten määrä alkoi kasvaa (Ervasti 4/2005). 1800-luvun lopulla Suomessa oli kuitenkin verrattuna Keski-Euroopan maihin suhteellisen vähän asianajajia (Pihlajamäki 2009). Lakimiesammatin kehittymistä vauhditti lakimiesjärjestöjen perustaminen 1800-luvun jälkipuolella, ja myöhemmin Suomen Asianajajaliiton perustaminen. (Juridiska Föreningen i Finland perustettiin vuonna 1862, Suomalainen Lakimiesyhdistys vuonna 1898 ja Suomen Asianajajaliitto vuonna 1919). Vaikka suomalainen juristiprofessio eroaa monilta osin muista maista, on Suomessa usein painotettu erityisesti asianajajien roolia ja heidän ammattieettisiä kysymyksiään. Tämä johtuu osittain siitä, että asianajajat ovat tiiviissä asiakaskontaktissa ja heidän työnsä laskutustaso on korkea, mikä herättää keskustelua siitä, kuinka ammatin sisällä ja sen ulkopuolella voidaan selittää työn arvokkuus asiakkaille ja sen merkitys yhteiskunnassa. Esimerkiksi Suomen Asianajajaliiton oikeusturvaohjelmassa vuosille 2017–2026 (Oikeusvaltio 2025) määritellään tavoitteeksi asianajajakunnan roolin ja aseman tunnustaminen selkeämmin perustuslaissa, minkä nähdään legitimoivan sen roolin oikeudellisena toimijana. Juristin työssä omistautumisen rooli on ilmiö, joka on tunnistettavissa paitsi Suomessa myös muualla maailmassa. Suomessa tämä omistautuminen ja intohimo omaa alaa kohtaan nähdään tärkeinä tekijöinä, jotka vaikuttavat juristin menestykseen ja urakehitykseen. Tällainen sitoutuminen tukee juristiprofession asiantuntijuutta, jota myös ammatilliset järjestöt pyrkivät vahvistamaan. Esimerkiksi asianajajaliittojen toiminta voi edistää asianajajakunnan aseman ja roolin tunnustamista lainsäädännössä, mikä puolestaan vahvistaa sen asemaa oikeudellisena toimijana (Lakimiesliitto, strategiset painopisteet. Saatavilla <https://www.lakimiesliitto.fi/liitto/lakimies-liiton-strategia/strategiset-painopisteet/>, (haettu 16.2.2025); Suomen Asianajajaliitto, Oikeus-valtio, 2025, s. 5).

Juristien arvokas käytös on vakiintunut suorastaan kulttuuriin ja osaksi juristien identiteettiä, mutta siitä on myös nimenomaisia mainintoja muun muassa asianajajaliiton tapaohjeissa ja

hallituksen esityksessä. ”Asianajajan on täytettävä hänelle uskotut tehtävät rehellisesti ja esiinnyttävä asiallisesti ja moitteettomasti. Asianajajan on asianajotoiminnassaan ja muutenkin vältettävä kaikkea, mikä saattaa alentaa asianajajakunnan arvoa tai vähentää luottamusta asianajajakuntaan.” (Hyvää asianajajatapaa koskevat ohjeet, 2023). Lisäksi hallituksen esityksen mukaan ”Tuomarin on käyttäydyttävä asianmukaisesti niin virantoimituksessa kuin sen ulkopuolellakin.” Lakimiesten ammattikunnan yhtenäisyys ja legitimitetti yhteiskunnassa perustuvat vahvasti yhteisiin eettisiin periaatteisiin ja ammatillisiin ideaaleihin. Nämä arvot eivät vain ohjaa yksittäisten lakimiesten toimintaa, vaan heijastuvat laajemmalle yhteiskuntaan ja vahvistavat ammattikunnan uskottavuutta. Arvokkuuden säilyttäminen on keskeistä, koska se ylläpitää ammattikunnan sisäistä koheesiota ja ulospäin suuntautuvaa integriteettiä. Yhteiskunnan monimuotoistuvat odotukset korostavat lisäksi tarvetta toiminnan läpinäkyvyydelle ja harkinnan taidolle, mikä tekee arvokkuudesta entistä tärkeämpää. Lakimiehen toiminta ei edusta vain häntä itseään, vaan koko ammattikuntaa, mikä korostaa vastuuta toimia ammatin arvojen ja ihanteiden mukaisesti (Koulu, 2019).

Loackerin tutkimus tarkastelee lakimiesten ammatti-identiteetin muodostumista ja eettisiä kysymyksiä Itävallan oikeusjärjestelmässä. Artikkelit tuo esiin, kuinka lakimiehet neuvottelevat ja sopeuttavat ammattikäytäntöjään ja eettisiä näkemyksiään työssään. Tutkimuksessa korostuu, että lakimiesten identiteetti ei ole staattinen, vaan se muodostuu dynaamisesti, ottaen huomioon erilaiset roolit ja eettiset dilemmaattiset tilanteet. Erityisesti tutkitaan, kuinka lakimiehet tasapainottavat perinteisen asiakaslähtöisen palvelun ja yrityslähtöisten, taloudellisten tavoitteiden välillä. Tämä tuo esiin uuden eettisen haasteen, jossa lakimiehen roolin ja eettisten vastuiden välillä on jännitteitä, erityisesti taloudellisten paineiden alla. Vaikka tutkimus keskittyy Itävallan oikeusjärjestelmään, sen havainnot ovat yleispäteviä, sillä globalisoituneessa maailmassa, erityisesti yritys juridiikan kentällä, monet eettiset haasteet ovat samanlaisia ympäri maailmaa. Yksi tutkimuksen keskeisistä oivalluksista on se, kuinka lakimiehet muodostavat eettisiä positioita, jotka voivat olla ristiriidassa perinteisten lakimiehen tehtävien kanssa. Eettisten kysymysten käsittelyssä lakimiehet voivat joko sulkea ne pois, käsitellä niitä etäisesti tai kehittää uusia tapoja kohdata ne (Loacker, 2022).

Sosiaalinen media on tuonut mukaan uuden eettisen dilemman, sillä se vaikuttaa lakimiesten ammatilliseen identiteettiin ja käytäntöihin. Sosiaalisesta mediasta on tullut väline, joka ei pelkästään edistä asiakkaiden ja lakimiesten välistä viestintää, vaan myös luo julkisen kuvan, joka voi olla ristiriidassa ammatillisten arvojen kanssa. Lakimiehet saattavat käyttää sosiaalisen

median tarjoamia mahdollisuuksia markkinointiin ja asiakasviestintään, mutta tämä voi herättää kysymyksiä ammatillisten rajojen, yksityisyyden ja eettisten normien suhteen. Loackerin tutkimus korostaa, että lakimiehet ovat jatkuvassa neuvottelutilassa eettisten dilemموjen kanssa, ja tämä on erityisen tärkeää, kun tarkastellaan sosiaalisen median kaltaisia uusia tekijöitä, jotka muuttavat ammatillista käytäntöä ja identiteettiä.

2.2. Sosiaalinen media

Sosiaalinen media kattaa verkko- ja mobiilipohjaiset viestintäympäristöt, joissa käyttäjät voivat sekä luoda sisältöä ja jakaa viestejä, että vastaanottaa tietoa. Viestintä tapahtuu monelta monelle, eikä siinä ole perinteisten joukkotiedotusvälineiden kaltaista eroa viestijän ja vastaanottajan välillä. Sosiaalinen media mahdollistaa nopean, reaaliaikaisen tiedonvaihdon, ja se voi tuoda turvaa ja yhteyden tunnetta epävarmoissa olosuhteissa, koska viestit saapuvat nopeasti. Tällöin viestinnän tehokas hyödyntäminen edellyttää välitöntä reagointia, jotta yhteydenpito pysyy jatkuvana ja ajankohtaisena (Korpiola, 2011).

Sosiaalinen media on nopea ja edullinen viestintäväline, joka tarjoaa erityisesti pienille toimijoille ja kansalaisjärjestöille erinomaisen alustan näkemyksien jakamiseen. Se toimii myös hyvin haastajabrändeille, mutta vakiintuneiden brändien ja virallisten tahojen on ollut vaikeampaa sopeutua tähän ympäristöön. Vaikka sosiaalinen media on aiemmin liitetty spontaaniin ja aitoon viestintään, nykyään tiedetään, että se voi olla myös tarkkaan suunniteltua ja strategista. Sosiaalisen median "hallinta" ei tarkoita pelkästään valvontaa, vaan aktiivista osallistumista sen merkitysten luomiseen ja muokkaamiseen. Lisäksi on tärkeää huomioida, että sosiaalisen median viestintään tulee reagoida joustavasti myös iltaisin ja viikonloppuisin, ei vain tavallisina työpäivinä (Muhonen, 2018).

Sosiaalisessa mediassa identiteetin rakentaminen liittyy usein profiilityöhön, jota on tarkasteltu minän esittämisen ja vaikutelman hallinnan näkökulmista. Suvi Uski määrittelee profiilityön käsitteellä identiteetin muovaamisen ja itsensä esittämisen digitaalisessa ympäristössä. Profiilityötä tekevä käyttäjä luo jatkuvasti ja järjestelmällisesti esityksiä itsestään muiden nähtäväksi. Tämän prosessin aikana hän tekee toistuvia valintoja siitä, mitä jakaa ja mitä pitää itsellään, ja nämä valinnat vaikuttavat siihen, miten hänen identiteettinsä nähdään verkossa. Uskin mukaan profiilityö ilmenee muun muassa julkaisujen suunnittelussa, jakamisessa, valmistautumisessa ja arvioinnissa. Tärkeä piirre on myös profiilin historiallinen ulottuvuus, sillä siinä voi olla aiempia julkaisuja ja keskusteluja, jotka tuovat haasteen tasapainottaa

menneisyyttä ja nykyisyyttä. Lisäksi sosiaalisen median luonne, jossa eri yleisöt voivat yhdistyä, tuo omat haasteensa: sama käyttäjä voi pyrkiä esittämään itsestään eri kuvia eri piireille samanaikaisesti (Uski, 2015).

Uskin mukaan profiilityö voi ilmetä monin eri tavoin, esimerkiksi julkaisujen suunnittelussa, niiden jakamisessa, julkaisuja varten valmistautumisessa ja julkaisujen arvioinnissa (Uski, 2015). Tärkeä piirre sosiaalisen median profiileissa on myös niiden ajallinen ulottuvuus: profiilissa voi olla aiempia julkaisuja, keskusteluja ja jaettuja linkkejä, mikä vaatii tasapainottamista menneisyyden ja nykyisyyden välillä (Uski, 2015). Lisäksi sosiaalisen median luonteen vuoksi eri yleisöjen yhdistyminen tuo omat haasteensa profiilityöhön; sama henkilö voi pyrkiä esittämään itsestään erilaatuisia kuvia eri sosiaalisissa piireissä yhtäaikaaisesti (Uski, 2015).

Lyhyesti sanottuna voidaan siis nähdä, että sosiaalinen media tarjoaa jatkuvan tilan identiteetin muokkaamiseen, jossa käyttäjät tasapainottavat menneisyyden ja nykyisyyden sekä eri yleisöjen odotukset. Tämä prosessi vaikuttaa siihen, miten heidät koetaan ja esittäytyvät verkossa.

2.3. Sosiaalisen median rooli ammattiryhmien identiteetin esittämisessä ja ammatillisessa toiminnassa

Jokainen meistä kohtaa hetkiä, kun joutuu käsittelemään identiteettejä, sillä olemme jatkuvassa dialogissa niin oman identiteettimme, kuin toisten yksilöiden identiteettien kanssa (Rautio & M. Saastamoinen, 2006). Kun työskentelemme identiteettimme parissa, vertaamme itseämme muihin ja yritämme hahmottamaa paikkamme sosiaalisessa ja kulttuurisessa toimintaympäristössämme. Tämän prosessin kautta etsimme vastauksia kysymykseen "kuka minä olen?" (Rautio & M. Saastamoinen, 2006). Tätä kysymystä pohtivat myös muut ammattiryhmät, kuin juristit.

Kasperiuonien ja Zydziunaiten artikkelissa tarkastellaan ammatillisen identiteetin rakentamista sosiaalisessa mediassa systemaattisen kirjallisuuskatsauksen pohjalta. Artikkelissa tuodaan esiin, että ammatillinen identiteetti on monivivahteinen ilmiö, jota voidaan tarkastella kahdesta pääasiallisesta näkökulmasta: (a) ammatillinen identiteetti kognitiivisena rakenteena ja (b) ammatillinen identiteetti sosiaalisesti rakennettuna. Kognitiivisen rakenteen

näkökulma on esillä etenkin koulutus-, viestintä- ja lääketieteen yhteyksissä, kun taas sosiaalisen rakentumisen näkökulma hallitsee tutkimuksia organisaatioiden ja lääketurismiin liittyvissä konteksteissa. Artikkelissa korostetaan myös, kuinka ammatilliset roolit, identiteetikriisit ja yksilöiden julkisen ja yksityisen elämän rajojen hämärtyminen ovat keskeisiä teemoja ammatillisen identiteetin rakentamisessa sosiaalisessa mediassa. Sosiaalisen median vaikutusta ammatilliseen käyttäytymiseen käsitellään myös, erityisesti ammatillisten roolien ja henkilökohtaisten identiteettien yhdistämisen kautta, mikä heijastaa muutoksia ammatillisessa toiminnassa (Kasperuniene & Zydziunaite, 2019). Artikkelin tulokset tarjoavat arvokasta pohdintaa siitä, miten sosiaalinen media voi sekä tukea että haastaa ammatillista identiteettiä ja kuinka yksilön ammatillinen identiteetti voi rakentua uudelleen ja muotoutua näiden medioiden kautta.

Sirodanin ja Surikovan artikkeli puolestaan tuo esiin merkittäviä eettisiä haasteita, joita sosiaalisen median käyttö tuo organisaatioille ja niiden työntekijöille, erityisesti silloin, kun viestintä ylittää eettiset rajat. Artikkelin käsittelee tapauksia, joissa organisaatiot ovat törmänneet sosiaalisen median viestinnän aiheuttamiin ongelmiin, kuten pankin Instagram-kampanjassa, jossa nuorten työntekijöiden luoma tarina ylitti selkeästi organisaation eettiset rajat. Tämä johti negatiivisiin reaktioihin ja organisaation maineen vaarantumiseen (Sirodan ja Surikova, 2024). Vaikka johto otti vastuuta ja suojeli työntekijöitään julkisesti syntyneeltä kritiikiltä, kyseinen tapaus osoittaa, kuinka tärkeää on ymmärtää eettinen viestintä erityisesti sosiaalisen median kentällä, ja kuinka helposti ammatillinen identiteetti voi joutua koetukselle epäeettisten valintojen vuoksi. Myös lakimiehille, kuten muillekin ammattilaisille, on tärkeää ymmärtää, miten heidän viestintänsä sosiaalisessa mediassa voi heijastaa heidän ammatillista arvoaan ja vaikuttaa heidän maineeseensa.

Kvalnesin artikkeli käsittelee eettisiä haasteita, joita organisaatiot kohtaavat sosiaalisen median käytössä, erityisesti erottamalla "haitan välttämisen" ja "hyvän tekemisen" eettiset näkökulmat. Artikkelissa korostettiin, että organisaatioiden tulisi paitsi välttää eettisiä väärinkäytöksiä myös edistää positiivista toimintaa, kuten tiedon jakamista ja prososiaalista käyttäytymistä. Lisäksi Kvalnes toi esiin tasapainoisen johtajuuden, jossa perinteinen hierarkkinen johtajuus yhdistyy horisontaaliseen johtajuuteen, jossa vastuuta jaetaan tiimissä (Kvalnes, Ø. 2020). Myös juristien ammatillinen identiteetti rakentuu vahvasti eettisille periaatteille, ja Kvalnesin ajatus tasapainoisesta johtajuudesta voisi tarjota viitekehyksen eri ammattiryhmien eettisiin valintoihin sosiaalisessa mediassa. Roolidilemmat voivat ilmetä, kun ammatillinen ja

henkilökohtainen rooli sekoittuvat sosiaalisessa mediassa, mikä voi aiheuttaa epäselvyyksiä siitä, kuka on vastuussa viesteistä ja niiden sisällöstä. Esimerkiksi työntekijät voivat käyttää henkilökohtaisia sosiaalisen median tilejään ammatillisessa kontekstissa, mikä voi johtaa uskottavuusongelmiin ja roolien ristiriitaan. Tällöin roolidilemmoja voivat syntyä muun muassa silloin, kun yksilö haluaa ilmentää henkilökohtaisia mielipiteitä tai puolustaa organisaatiotaan, mutta rooli sosiaalisessa mediassa ei ole selkeästi määritelty. Tällaisissa tilanteissa on tärkeää ymmärtää, kuinka sosiaalisen median käyttö vaikuttaa ammatilliseen identiteettiin ja eettiseen viestintään, erityisesti silloin, kun yksilön ammatillinen ja henkilökohtainen rooli ovat toisiinsa limittyneitä (Kvalnes, Ø. 2020).

O'Reganin, Smithsonin ja Spainin artikkeli käsittelee sosiaalisen median roolia ammatillisen identiteetin rakentumisessa ja siihen liittyviä haasteita erityisesti lääketieteen alalla. Artikkelin nostaa esiin, kuinka sosiaalinen media tarjoaa lääkäreille mahdollisuuksia tukea toisiaan ja jakaa tietoa, mutta samalla tuo mukanaan riskejä, kuten epäammattimaista käyttäytymistä ja identiteetin heikentymistä. Kirjoittajat tarkastelevat myös eroja sukupolvien välillä siinä, kuinka sosiaalista mediaa käytetään ja kuinka rajoja asetetaan hyväksyttävälle käytökselle verkossa (O'Regan, A., Smithson, W. H., & Spain, E. 2018).

Artikkeli on relevantti myös lakimiesten ammatillisen identiteetin tutkimuksessa, koska sen pohdinnat eettisten ja ammatillisten rajojen määrittämisestä sosiaalisessa mediassa ovat yhteisiä monille ammattilaisille, myös juridiikassa. Kuten lääkäreillä, myös lakimiehillä on ammatillinen velvollisuus säilyttää hyvät käytöstavat ja rehellisyys verkossa. O'Reganin ja kumppaneiden näkemykset siitä, kuinka ammatillinen identiteetti voi kärsiä epäammattimaisista somekäytännöistä, resonoivat myös lakimiesten kohdalla, erityisesti kun tarkastellaan heidän rooliaan sosiaalisessa mediassa ja siihen liittyviä eettisiä dilemmoja. Lakimiehille, kuten lääkäreille, on tärkeää saada koulutusta ja tukea sosiaalisen median vastuulliseen käyttöön, jotta voidaan välttää väärinkäytöksiä ja säilyttää ammatillinen maine.

Huangin, Linin, Liun ja Wangin käsityksen mukaan e-ammattilaisuus, eli ammatillinen käyttäytyminen ja vastuullisuus digitaalisessa ympäristössä, on noussut keskiöön eri ammattiryhmissä sosiaalisen median myötä. Heidän tutkimuksensa mukaan sosiaalinen media voi tarjota ammattilaisille mahdollisuuksia verkostoitumiseen, tiedon jakamiseen ja ammatillisen kehityksen edistämiseen, mutta se tuo myös esiin haasteita, kuten ammatillisten rajojen hämärtyminen ja eettisten normien rikkominen. E-ammattilaisuuden osalta keskeiseksi nousee kysymys siitä, miten ammatilliset periaatteet, kuten vastuu ja luottamuksellisuus,

voidaan säilyttää ja varmistaa digitaalisessa ympäristössä, jossa rajat eivät aina ole yhtä selkeitä kuin perinteisissä työtilanteissa (Huang, Y., Li, W., Liu, Z., & Wang, J. 2021).

Tämä sama haaste pätee myös lakimiehiin, sillä juristien työ on yhä enemmän sidoksissa digitaalisiin kanaviin ja erityisesti sosiaaliseen mediaan. Lakimiehet voivat hyödyntää sosiaalista mediaa verkostoitumiseen, asiantuntijuutensa esittelemiseen ja ajankohtaisista oikeudellisista kysymyksistä keskustelemiseen, mutta samalla heidän on huolehdittava ammatillisten rajojen säilyttämisestä ja eettisten periaatteiden noudattamisesta.

2.4. Juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa

Sosiaalinen media on suuri osa nykyään kaikkien arjessa, näin myös juristien. Muun muassa oikeustieteiden tohtori Tapio Määttä on täsmentänyt artikkelissaan, 2019, että Twitteristä on tullut yhä tärkeämpi media myös juristeille. Oikeustieteen opettajat ja tutkijat, viranhaltijat, asianajajat, yritysjuristit ja oikeustieteen opiskelijat ovat jo laajasti ja aktiivisesti mukana erilaisilla sosiaalisen median kanavilla. Viime aikoina myös useat tuomarit ovat luoneet Twitter-tilejä ja osallistuvat omilla kasvoillaan keskusteluihin. Muualla maailmassa tämä on vielä yleisempää.

Digitalisaation myötä juristien työtavat ja ammatti-identiteetti ovat kehittymässä, ja tämä kehitys voi olla yhteydessä myös sosiaalisen median käyttöön ammatillisessa kontekstissa. Teknologian ja digitaalisten työvälineiden lisääntyvä käyttö, kuten sosiaalinen media, voi muokata juristien käsityksiä omasta asiantuntijuudestaan ja roolistaan yhteiskunnassa. Samalla se tuo esiin kysymyksiä siitä, miten juristien ammatti-identiteetti muotoutuu digitaalisessa ympäristössä ja millaisia eettisiä haasteita tämä voi tuoda mukanaan (Koulu, R & Kontiainen, L E, 2019).

Teknologia ja sosiaalinen media on vaikuttanut lakimiesten identiteettiin myös syvällisesti, sillä ne ovat muuttaneet paitsi työskentelytapoja myös ammatillista vuorovaikutusta. Sosiaalisen median alustojen, kuten Twitterin ja LinkedInin, käytön yleistymisen on mahdollistanut laajemman verkostoitumisen ja tiedon jakamisen, mutta samalla tuonut esiin uusia haasteita. Lakimiehet kokevat usein paineita ylläpitää jatkuvaa online-presenssiä, mikä voi lisätä stressiä ja ahdistusta. Tällainen jatkuva saavutettavissa oleminen saattaa heikentää kykyä erottaa työ ja vapaa-aika toisistaan, mikä puolestaan vaikuttaa työhyvinvointiin ja ammatilliseen

identiteettiin. Vaikka sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuksia verkostoitumiseen ja ammatilliseen kasvuun, sen vaikutukset voivat myös johtaa eristäytymisen tunteeseen ja heikentää syvällisten henkilökohtaisten suhteiden luomista. Tämä tasapaino teknologian hyötyjen ja haittojen välillä on keskeinen osa nykypäivän lakimiehen ammatillista kehitystä (Chandler, B. 2024).

Juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa muotoutuu teknologian käytön, tiedonhallinnan ja viestinnän kautta. Symon ja Pritchard tarkastelevat tutkimuksessaan, kuinka teknologia ei ole pelkästään työväline, vaan aktiivinen osa työntekijän identiteetin ja aseman muodostumista organisaatioissa. Esimerkiksi älypuhelimet symboloivat kiireisyyttä ja saavutettavuutta, mutta samalla ne muokkaavat työntekijän asemaa ja näkyvyyttä. Lakimiesten somekäyttäytyminen toimii samankaltaisesti: aktiivinen osallistuminen voi viestiä asiantuntijuudesta ja jatkuvasta tavoitettavuudesta, mikä vahvistaa kuvaa kysytystä ja merkittävästä juristista. Toisaalta vähäinen näkyvyys somessa voi antaa vaikutelman etäisyydestä tai heikommasta saavutettavuudesta, mikä voi vaikuttaa asemaan ja arvostukseen työyhteisössä (Symon & Pritchard, 2015).

Tiedon jakaminen ja hankinta ovat keskeisiä tekijöitä juristin ammatillisessa identiteetissä. Bronstein ja Solomon osoittavat, että lakimiehet eivät rajoitu perinteisiin tiedonlähteisiin, vaan heidän asiantuntijuutensa rakentuu jatkuvan tiedonhallinnan ja ammatillisen vuorovaikutuksen kautta. Sosiaalinen media tarjoaa uudenlaisen tilan tälle vuorovaikutukselle, mahdollistaen tiedon jakamisen, verkostoitumisen ja kollegiaalisen keskustelun globaalissa mutta samalla henkilökohtaisessa ympäristössä. Tämä muokkaa ammatillista roolia ja tuo mukanaan uusia haasteita, kuten ammatillisen ja henkilökohtaisen roolin sekoittumisen sekä sosiaalisen median eettiset kysymykset (Bronstein & Solomon, 2021).

Myös kielellä ja viestinnällä on merkittävä rooli juristien identiteetin rakentumisessa. Bhatia ja Tessuto tarkastelevat, kuinka oikeudelliset tekstit ja narratiiviset rakenteet muokkaavat juristien viestintää ja sitä kautta heidän ammatillista identiteettiään. Sosiaalisessa mediassa tämä korostuu entisestään, sillä siellä juristit voivat osallistua laajempaan yhteiskunnalliseen keskusteluun ja vaikuttaa julkiseen käsitykseen ammatistaan. Se, millä tavoin ja millä sävyllä juristit viestivät itsestään ja osaamisestaan somessa, vaikuttaa heidän ammatillisen identiteettinsä rakentumiseen. Samalla se tuo haasteita ammatillisen uskottavuuden ylläpitämiselle ja eettisten rajojen tunnistamiselle (Bhatia & Tessuto, 2021).

Songin ja Rogersin artikkeli "Lawfluencers: Legal Professionalism on TikTok and YouTube" tarkastelee, kuinka lakimiehistä on tullut sosiaalisen median vaikuttajia, niin sanottuja "lawfluencereita", ja mitä vaikutuksia tällä on oikeudelliseen ammattietiikkaan. Lawfluencerit jakavat asiantuntemustaan ja henkilökohtaisia kokemuksiaan alustoilla kuten TikTok ja YouTube, ja tasapainoilevat ammatillisen asiantuntijaroolin sekä arkisemman "amatööripersoonansa" välillä rakentaessaan henkilöbrändiään. Tämä muutos on merkittävä, koska se rikkoo perinteistä lakimieskunnan mystiikkaa ja mainonnan välttelyä. Vaikka lawfluencing parantaa kansalaisten pääsyä oikeuteen ja tuo lakimiehille uusia mahdollisuuksia, se herättää myös eettisiä kysymyksiä, kuten kaupallisten intressien ja asiakkaiden tarpeiden ristiriitoja. Artikkelin korostaa vastuullisen lawfluencingin tärkeyttä oikeusalan kestävässä kehityksessä. Perinteiset ammattimaisuuden käytännöt ovat kohdanneet haasteita, ja tämä ilmiö tapahtuu pääasiassa suurten teknologiayhtiöiden hallitsemilla videopohjaisilla alustoilla. Vaikka aiemmat tutkimukset ovat keskittyneet ammattimaisuuden muutoksiin organisaatioissa, lawfluencing laajentaa lakimiesten roolia sosiaalisessa mediassa, jossa he voivat luoda yhteisöjä, jakaa tietoa ja ansaita rahaa, samalla kun perinteinen ammattimaisuus on vuorovaikutuksessa uusien normien kanssa (Song, T., & Rogers, J. 2024).

Sosiaalinen media on siis merkittävä väline juristien identiteettityössä. Se mahdollistaa ammatillisen aseman vahvistamisen, tiedon jakamisen ja yhteiskunnalliseen keskusteluun osallistumisen, mutta vaatii myös tasapainoilua eri roolien ja viestintätapojen välillä. Juristin digitaalinen läsnäolo voi vaikuttaa hänen ammatilliseen maineeseensa ja rooliinsa sekä työyhteisössä että laajemmin oikeudellisessa kentässä. Aiempien tutkimusten perusteella voidaankin havaita, että juristin rooli sosiaalisessa mediassa on jatkuvassa muutoksessa, sillä se yhdistää ammatillisen ja henkilökohtaisen identiteetin. Sosiaalinen media mahdollistaa juristin läsnäolon jatkuvuuden, mutta samalla tuo haasteen hallita, milloin olla näkyvillä ja milloin "poissa". Tämä poissaoleva läsnäolo on erityisen tärkeää, sillä juristi navigoi ammatti-identiteettinsä ja henkilökohtaisen elämänsä rajalla. Sosiaalinen media ei ole vain työkaluna vuorovaikutukselle, vaan se on keskeinen ympäristö, jossa juristin identiteetti rakentuu ja muokkautuu. Sosiaalinen media tarjoaa juristeille mahdollisuuden olla jatkuvasti saavutettavissa ja osana keskustelua, mutta se tuo myös paineen olla koko ajan läsnä ja reagoida nopeasti. Tämän jatkuvan saavutettavuuden hallinta on tärkeää, sillä se vaikuttaa siihen, miten juristi määrittelee itsensä ammatillisesti ja henkilökohtaisesti. Sosiaalisen median läsnäolon ja poissaolon rajojen hallinta on siis keskeinen osa juristin identiteettityötä ja ammattimaisen auktoriteetin ylläpitämistä.

2.5. Juristit vanhoillisten arvojen ja digitaalisen läpinäkyvyyden ristiriidassa

Kun ihmiset vuorovaikuttavat sosiaalisessa mediassa, he usein määrittelevät rajoja yksityisen ja julkisen elämän välillä käyttäessään eri alustoja. Näin on myös juristien kohdalla. Aiemmin mainittu juristien ”arvokkuuden” vaatimus luo osittain myös varmasti tarpeen suuremmalle harkinnalle. Sosiaalisessa mediassa jaamme vain osan elämästämme seuraajiemme nähtäväksi, sillä kaiken kokemamme jakaminen on mahdotonta. Tästä syystä sosiaalisen median sisällöt heijastavat vain tiettyjä puolia todellisuudestamme. On myös syytä huomata, että tämä rajoitus ei päde ainoastaan sosiaaliseen mediaan; myös ”oikeassa elämässä” esittelemme eri ihmisten ja tilanteiden mukaan erilaisia puolia itsestämme, usein tiedostamattamme.

Sosiaalinen media on muuttanut vuorovaikutusmuotoja ja tuonut esiin uusia haasteita, jotka heijastavat ristiriitoja juristien perinteisten arvojen ja digitaalisten ympäristöjen välillä. Tämä jakaminen oman elämänsä osista, olkoon kyse sitten henkilökohtaisesta tai ammatillisesta vuorovaikutuksesta, on nykyisin arkipäivää kaikille, myös juristeille. Perinteiset käsitykset arvokkuudesta ja ammatillisesta etäisyydestä saavat rinnalleen uudenlaista näkyvyyttä ja saavutettavuutta, joka asettaa juristit monimutkaiseen asemaan. Sosiaalisen median käytössä on aina rajat – vain osa elämästämme ja kokemuksistamme päättyy jakoon. Tämä rajaus on kuitenkin monitasoinen, sillä samalla tavalla kuin reaalielämässä esittelemme eri puoliamme eri tilanteissa ja eri ihmisille, myös digitaalisessa ympäristössä korostamme tietyitä piirteitä itsestämme. Juristien rooli sosiaalisessa mediassa, erityisesti lawfluencereina, voi tuntua ristiriitaiselta, koska se tuo esiin ammatin auktoriteetin ja asiantuntijuuden, mutta samalla pehmentää perinteistä, vakavasti otettavaa juristin kuvaa (Stockmann, 2022; Al-Billeh, 2023).

Vaikka tämä uusi rooli tarjoaa juristeille mahdollisuuksia laajentaa näkyvyyttään ja osallistua yhteiskunnallisiin keskusteluihin, se tuo myös mukanaan eettisiä ja ammatillisia haasteita. Tämä jännite on erityisen ilmeinen niiden juristien kohdalla, jotka toimivat sosiaalisessa mediassa. Heidän digitaalinen läsnäolonsa ei voi olla pelkkä satunnainen mielipiteenilmaisu, sillä on vaikutuksia paitsi heidän henkilökohtaiseen identiteettiinsä myös yhteiskunnalliseen käsitykseen heidän ammatistaan. Tämä koskee erityisesti juristeja, jotka toimivat niin sanottuina ”lawfluencereina”, sillä heidän roolinsa voi muuttaa sitä, mitä oikeudelliset ammattilaiset edustavat perinteisesti. Vaikka tämä avaa uusia mahdollisuuksia ammatilliseen brändäykseen ja kansalaisten valistamiseen, se myös haastaa vanhanmallisen arvokkuuden, jossa erillisyys yksityisen ja julkisen elämän välillä oli selkeämpi (Chandler, 2024).

Eettiset rajat ovat keskeisiä näissä keskusteluissa, ja niitä on käsitelty myös useissa tutkimuksissa ja artikkeleissa. Esimerkiksi Stockmannin artikkelissa tarkastellaan digitaalisten alustojen sääntelyn haasteita, joissa keskustelu keskittyy liiaksi yksittäisiin ongelmiin, kuten valeutisiin, ja jää sivuuttamaan laajempia kysymyksiä kuten tekoälyn eettiset haasteet ja markkinoiden yritysvalta. Juristien olisi syytä ottaa huomioon nämä näkökulmat, sillä niiden ymmärtäminen voi auttaa hallitsemaan digitaalisen läsnäolon mukana tulevia eettisiä haasteita (Stockmann, 2022). Samankaltaisia kysymyksiä käsittelee Al-Billehin artikkeli, joka tarkastelee tuomareiden sosiaalisen median käyttöä eri maissa. Tämä tutkimus nostaa esiin tuomareiden oikeuden ilmaista mielipiteensä, mutta samalla muistuttaa siitä, että heidän on varottava, ettei heidän toimintaansa vaikuta oikeusjärjestelmän puolueettomuuteen ja maineeseen. Tällaiset rajat eivät ole vain juridisia, vaan ne heijastavat myös yhteiskunnallisia ja kulttuurisia normeja, jotka säilyttävät juristin roolin uskottavana ja arvostettuna (Al-Billeh, 2023).

On huomattava, että juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa ei ole vain yksilön tehtävä, vaan se on myös osa laajempaa yhteiskunnallista ilmiötä. Vanhoillisten arvojen säilyttäminen ja niiden jatkuva kohtaaminen digitaalisten muutosten kanssa luo monivaiheisen prosessin, jossa juristit joutuvat tasapainoilemaan perinteisten eettisten normien ja uusien, digitaalisten ympäristöjen tuomien mahdollisuuksien välillä. Sosiaalinen media tarjoaa juristeille mahdollisuuden näkyvyyteen ja vuorovaikutukseen, mutta se vaatii myös kykyä määritellä rajat – milloin olla läsnä ja milloin poissa. Juristin digitaalinen identiteetti ei ole enää pelkästään ammatillisen auktoriteetin ja asiantuntijuuden esittämistä, vaan se on monikerroksinen prosessi, jossa ammatillinen ja henkilökohtainen elämä sekoittuvat, ja jossa sosiaalisen median käyttö haastaa perinteiset käsitykset arvokkuudesta ja etäisyydestä (Symon & Pritchard, 2015).

Lopuksi voidaan todeta, että juristien identiteettityö sosiaalisessa mediassa on monivaiheinen ja jatkuvasti kehittyvä prosessi, jossa perinteiset arvot kohtaavat teknologian tuomat haasteet. Sosiaalinen media tarjoaa juristeille ainutlaatuisen mahdollisuuden vaikuttaa yhteiskunnallisiin keskusteluihin, jakaa asiantuntemustaan ja rakentaa henkilöbrändiään, mutta se tuo samalla esiin ristiriitoja perinteisten ammatillisten normien kanssa. Juristien on tasapainoteltava jatkuvan läsnäolon paineen ja yksityisyyden rajojen välillä, pitäen mielessään sekä ammatillisen uskottavuuden että henkilökohtaisen hyvinvoinnin. Eettiset kysymykset, kuten miten hallita omaa digitaalista presenssiä ilman, että se vaarantaa oikeusjärjestelmän luottamusta, ovat keskeisiä tämän uudenlaisen ammatillisen roolin muotoutumisessa. Oivallus

tästä on se, että sosiaalisen median käyttö ei ole vain väline ammatillisen aseman vahvistamiseen, vaan se on myös prosessi, jossa juristin identiteetti, sen haasteet ja mahdollisuudet, muotoutuvat jatkuvasti. Tämä kehitys heijastaa laajempia yhteiskunnallisia muutoksia, joissa digitaalinen läsnäolo ja perinteiset ammatilliset arvot ovat yhä enemmän toisiinsa kietoutuneita.

3. Menetelmä

Tässä tutkielmassa tarkastellaan juristien ammatillista identiteettiä ja sen kehittymistä sosiaalisen median vaikutuksesta. Aineistonkeruussa hyödynsin laadullista tutkimusmenetelmää, joka mahdollistaa syvällisen ja monipuolisen tarkastelun tutkittavien kokemuksista ja näkemyksistä. Tutkimus perustuu kuuteen puolistrukturoituun haastatteluun, jotka on toteutettu suomalaisille juristeille. Haastattelut suoritettiin henkilökohtaisesti, ja ne keskittyivät erityisesti siihen, miten sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen toimintaan ja identiteettiin.

Haastatteluissa oli tarkoituksena saada kattavaa tietoa siitä, miten juristit kokevat sosiaalisen median roolin ammatillisen arvomaailman ja eettisten valintojen näkökulmasta. Aineisto analysoitiin induktiivisesti, eli tutkimuksessa ei asetettu valmiita hypoteeseja, vaan tutkimuksen löydökset nousivat suoraan aineistosta.

Analyysin lähtökohtana on, että juristin ammatti-identiteetti on dynaaminen ja monivivahteinen kokonaisuus, johon sosiaalinen media voi tuoda uusia ulottuvuuksia. Analyysissä huomioidaan erityisesti, miten sosiaalisen median käyttö vaikuttaa juristien ammatillisten ihanteiden toteutumiseen ja miten se haastaa perinteiset eettiset käsitykset ja käytännöt. Haastatteluissa keskitytään muun muassa siihen, miten juristit suhtautuvat sosiaalisen median tarjoamiin mahdollisuuksiin ja riskeihin, ja kuinka he kokevat tämän uuden työkalun vaikuttavan heidän päivittäiseen työhönsä.

Tämän tutkielman luotettavuutta ja uskottavuutta on tarkasteltava sekä aineiston että analyysin näkökulmasta. Laadullisessa tutkimuksessa keskeisiä arviointikriteereitä ovat tutkimuksen läpinäkyvyys, aineiston rikkaus ja analyysin systemaattisuus (Eriksson & Kovalainen, 2016). Tutkimuksen validiteettia tukee se, että haastateltavat ovat eri taustoista tulevia juristeja, mikä tuo esiin monipuolisia näkökulmia sosiaalisen median roolista ammatillisessa identiteetissä. Toisaalta aineiston rajallinen koko voi vaikuttaa tulosten yleistettävyyteen.

Menetelmän osalta teema-analyysin käyttö on perusteltua, koska se mahdollistaa juristien kokemusten ja käsitysten syvällisen tarkastelun ilman ennalta määriteltyjä kategorioita. Aineiston analyysissä on pyritty systemaattisuuteen ja uskottavuuden varmistamiseksi on tehty useita läpikäyntejä sekä peilattu tuloksia aiempaan tutkimukseen. Mahdollisena haasteena on kuitenkin tutkijan subjektiivisuus tulkintaprosessissa, mikä on pyritty minimoimaan huolellisella analyysillä ja aineiston käsittelyllä.

Tutkimuksen tulokset tarjoavat arvokasta tietoa juristien ammatillisesta identiteetistä sosiaalisessa mediassa, mutta ne liittyvät tiettyyn ajankohtaan ja kontekstiin. Sosiaalisen median jatkuva kehitys ja juristien digitaalisten toimintaympäristöjen muutos voivat vaikuttaa siihen, miten tutkimuksen tuloksia voidaan soveltaa tulevaisuudessa.

3.1. Haastattelututkimus

Tutkimusmenetelmiä harkitessani päädyin siihen, että haastattelut olivat paras tapa hankkia tietoa juristien kokemuksista. Teemahaastattelussa määritellään etukäteen tutkimuksen kannalta keskeiset aihealueet ja suunnitellaan niihin liittyviä tarkentavia kysymyksiä. Lisäksi menetelmän joustavuus mahdollistaa lisäkysymysten esittämisen ja vastausten tarkentamisen haastateltavien antamien tietojen perusteella (Tuomi & Sarajärvi, 2018, ja Hirsijärvi & Hurme 2009). Tuomen ja Sarajärven mukaan laadullisessa tutkimuksessa haastattelu, kysely ja havainnot ovat yleisluonteisimpia aineistonkeruumenetelmiä (Tuomi ja Sarajärvi, 2018). Hirsijärven ja Hurmen mukaan haastattelu muistuttaa keskustelua useammallakin tapaa. Kaikessa viestinnässä on sekä kielellisiä että ei-kielellisiä elementtejä. Viestinnän kautta välittyvät muun muassa mielipiteet, ajatukset, tieto, tunteet ja asenteet. Niin haastatteluissa kuin muissakin keskustelutilanteissa osapuolet vaikuttavat aina toisiinsa vuorovaikutuksen myötä. Haastattelu poikkeaa merkittävästi arkikeskustelusta erityisesti siinä, että se on yleensä etukäteen suunniteltu. Haastattelulla on aina jokin tarkoitus, ja sen ensisijaisena tavoitteena on tiedon hankinta (Hirsijärvi ja Hurme, 2009).

Hirsijärvi ja Hurme määrittelevät puolistrukturoidun haastattelun siten, että jokin osa haastattelusta on ennalta määrätty, mutta ei kokonaisuudessaan. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi sitä, että kaikille haastateltaville esitetään samat kysymykset, mutta eri järjestyksessä. Vaihtoehtoisesti puolistrukturointi voi tarkoittaa sitä, että kysymykset on suunniteltu etukäteen, mutta haastattelijä voi muokata niiden sanamuotoa (Hirsijärvi ja Hurme, 2009). Tässä tutkielmassa se merkitsee, että kysyn jokaiselta vastaajalta samat kysymykset, mutta en lukitse vastauksia vastausvaihtoehtoihin, sen sijaan annan heidän vastata omin sanoin.

Laadullinen analyysi on tutkimusmenetelmä, joka keskittyy ilmiöiden syvälliseen ymmärtämiseen ja tulkintaan, erityisesti silloin, kun tutkittavat aiheet eivät ole helposti määrällisesti mitattavissa. Se eroaa määrällisistä menetelmistä, sillä se ei pyri tuottamaan yleispätevää tietoa suurista populaatioista, vaan sen tavoitteena on tutkia yksilöllisiä kokemuksia ja tapahtumia, jotka tarjoavat merkityksellistä tietoa ilmiöistä. Laadullisen

analyysin avulla voidaan pureutua erityisesti monimutkaisiin, ihmisten tunteisiin, asenteisiin ja subjektiivisiin kokemuksiin, jotka vaativat syvällistä pohdintaa ja kontekstualisointia (Tuomi, & Sarajärvi, 2018).

Laadullisessa tutkimuksessa käytetty puolistrukturoitu haastattelu on menetelmä, joka yhdistää systemaattisuuden ja joustavuuden, mahdollistaen tutkittavan ilmiön syvällisen tarkastelun. Puolistrukturoidussa haastattelussa on ennalta määritellyt teemat ja kysymykset, mutta samalla se tarjoaa haastateltaville mahdollisuuden tuoda esiin omia näkemyksiään ja kokemuksiaan vapaasti. Tämä tekee menetelmästä erityisen hyödyllisen, kun tutkitaan monimuotoisia ja yksilöllisiä ilmiöitä, kuten juristien ammatillisen identiteetin rakentumista sosiaalisessa mediassa. Haastattelun tavoitteena on ymmärtää, millaisia merkityksiä haastateltavat antavat omille kokemuksilleen ja kuinka he hahmottavat tutkimuksen kannalta keskeiset teemat (Hyvärinen, Nikander & Ruusuvuori, 2017).

Haastatteluprosessi voidaan jakaa useaan vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa, eli suunnittelussa, määritellään haastattelun tavoitteet, keskeiset teemat ja kysymykset sekä valitaan sopivat haastateltavat. Tavoitteena on muotoilla kysymykset riittävän avoimiksi, jotta ne ohjaavat keskustelua mutta eivät rajoita vastausten sisältöä liikaa. Haastattelun toteuttamisvaiheessa keskeistä on luottamuksellisen ilmapiirin luominen, jotta haastateltavat voivat puhua avoimesti ja reflektoida omia kokemuksiaan. Haastattelijan rooli ei ole ainoastaan kysymysten esittäminen vaan myös aktiivinen kuuntelu ja tarvittaessa lisäkysymysten muotoilu (Hyvärinen, Nikander & Ruusuvuori, 2017).

Haastattelun jälkeen siirrytään aineiston litterointiin ja analysointiin, joissa puhe muutetaan tekstimuotoon ja tarkastellaan systemaattisesti. Yksi analyysin keskeisiä lähestymistapoja on teemoittelu, jossa haastattelujen keskeiset sisällöt ryhmitellään ja jäsenetään tutkimuskysymysten mukaisesti. Lopuksi haastatteluaineiston perusteella tehdään tulkintoja ja johtopäätöksiä, joissa löydökset suhteutetaan aiempaan tutkimukseen ja laajempaan teoreettiseen viitekehykseen (Hyvärinen, Nikander & Ruusuvuori, 2017).

Puolistrukturoidun haastattelun etuna on sen joustavuus: vaikka tutkimuksen teemat ovat ennakoita määriteltyjä, haastattelun kulku voi mukautua haastateltavan kokemuksiin ja vastauksiin. Tämä mahdollistaa ilmiön monipuolisen tarkastelun ja uusien näkökulmien esiin nousemisen. Menetelmä sopii erityisesti tutkimuksiin, joissa tavoitteena on syventää ymmärrystä yksilöiden kokemuksista, asenteista ja merkityksenannoista (Hyvärinen, Nikander & Ruusuvuori, 2017). Tutkielmassani painotetaan avoimia kysymyksiä, sillä ne auttavat

tunnistamaan vastaajien motivaatiotekijöitä ja ajattelun taustalla olevia viitekehyksiä. Lisäksi ne valottavat vastaajien tietämystä aiheesta sekä sitä, mitkä asiat ovat heille keskeisiä ja millä intensiteetillä he suhtautuvat käsiteltävään teemaan.

Sosiaalisen konstruktionismin mukaan käsityksemme todellisuudesta ja siihen liittyvästä tiedosta muodostuu sosiaalisen vuorovaikutuksen seurauksena. Tämän teorian mukaisesti ei ole olemassa objektiivista tietoa tai "yhtä totuutta", vaan todellisuudesta on monia vaihtoehtoisia versioita ja näkemyksiä. Nämä näkemykset muodostuvat sosiaalisten käytäntöjen ja kielen kautta tietyissä historiallisissa ja kulttuurisissa tapauksissa (Burr, 2003). Ymmärryksemme todellisuudesta ei ole pysyvä tai itsestään selvä, vaan se on historiallisesti ja kulttuurisesti paikannettavaa, alati muutoksessa. Tieto muotoutuu ja säilyy päivittäin sosiaalisissa vuorovaikutuksissa, joissa ihmiset muodostavat uudenlaisia näkemyksiä vallitsevasta todellisuudesta. Se, mitä ajattelemme "totena", ei pohjaudu ulkoiseen todellisuuteen, vaan siihen, mikä tietyssä ajassa ja kontekstissa nähdään totena. Todellisuus ja tieto määräytyvät aina tilanteen perusteella, ja jotkut tulkinnat saavat enemmän merkitystä kuin toiset. Tieto ja sosiaalinen toiminta ovat läheisesti yhteydessä toisiinsa: tietyt käsitykset ohjaavat erityisiä toimintatapoja ja rajoittavat muita vaihtoehtoisia toimintoja (Burr, 2003; Cohen, Duberley, & Mallon, 2004).

Tutkimukseni liittyy sosiaalisen konstruktionismin tieteenfilosofiseen traditioon, joka tarkastelee, kuinka identiteetti ja todellisuus rakentuvat vuorovaikutuksessa ja kielen avulla. Sosiaalinen konstruktionismi sopii hyvin juristien identiteettityön tarkasteluun, sillä some on voimakas konteksti, jossa käsitykset itsestä muovautuvat vuorovaikutuksessa yleisön ja muiden ammattilaisten kanssa. Traditio näkyy tutkimuksessa erityisesti siinä, kuinka analysoidaan juristien tapaa rakentaa ja ylläpitää ammatillista identiteettiä kertomusten kautta sekä kuinka heidän tarinansa heijastavat sosiaalista ja ammatillista todellisuutta.

3.2. Aineiston hankinta

Toteutin tutkimukseni haastattelut henkilökohtaisesti kasvokkain, mikä mahdollisti välittömän vuorovaikutuksen ja joustavan keskustelun haastateltavien kanssa. Haastattelut järjestettiin joulukuun–tammikuun 2024–2025 aikana, ja ajankohdat sovittiin suoraan haastateltavien kanssa. Haastattelut perustuivat ennalta laadittuun teemahaastattelurunkoon, joka tarjosi selkeän rakenteen keskustelulle mutta jätti samalla tilaa haastateltavien omille näkemyksille ja tarkentaville kysymyksille. Tarvittaessa esitin lisäkysymyksiä, ja myös haastateltavat saattoivat

pyytää täsmennyksiä tai kysymysten uudelleen muotoilua. Haastatteluiden kestot vaihtelivat 15 minuutista puoleen tuntiin per henkilö. Nauhoitin kaikki haastattelut äänitallentimella varmistaakseni aineiston tarkkuuden ja mahdollisuuden palata yksityiskohtiin litterointivaiheessa. Litteroin aineiston mahdollisimman pian haastatteluiden jälkeen, ja lopullinen litteroitu aineisto kattoi yhteensä 15 sivua. Haastatteluiden avulla syvennyin juristien kokemuksiin ja näkemyksiin sosiaalisen median käytöstä sekä sen vaikutuksista heidän ammatilliseen identiteettiinsä. Yksilöhaastattelut mahdollistivat henkilökohtaisten kokemusten ja tarinoiden esiin tuomisen, mikä tukee tutkimukseni tavoitetta ymmärtää, kuinka lakimiehet kokevat identiteettityönsä sosiaalisessa mediassa. Haastatteluaineistot analysoin teemanalyysillä, joka auttoi tunnistamaan toistuvia teemoja ja käsitteitä sekä ymmärtämään niiden merkityksiä ja yhteyksiä. Näin pystyin tarkastelemaan, miten lakimiehet kokevat sosiaalisen median roolin ammatillisessa elämässään ja miten se vaikuttaa heidän identiteettiinsä ja rooliinsa juristeina. Tutkimukseni aineistoa täydentää kirjallinen aineisto, johon sisältyy muun muassa kirjallisuutta, tieteellisiä artikkeleita, tapaohjeita ja muita julkaisuja, jotka käsittelevät juristien identiteettiä, sosiaalista mediaa ja sosiaalisen konstruktionismin teorioita. Tämän aineiston avulla luon teoreettisen viitekehyksen tutkimukselleni ja syvennän ymmärrystäni aiheesta.

Tutkimuksen haastateltavat valitsin omien verkostojeni kautta, mikä mahdollisti monipuolisen ja kattavan otoksen juridiikan alan asiantuntijoita. Kaikki kuusi haastateltavaa ovat suorittaneet oikeustieteellisen loppututkimuksen ja työskentelevät tällä hetkellä juridiikan parissa, edustaen sekä julkista että yksityistä sektoria. Heidän ammatillinen taustansa on laaja ja monipuolinen, kattaen muun muassa asianajotoimistojen juristit, pankkilakimiehet, valtion lakimiehet sekä varatuomarit. Mukana on myös asianajajia ja juristeja, jotka toimivat erityyppisissä tehtävissä, kuten oikeudellisessa neuvonnassa ja hallinnollisissa rooleissa. Haastateltavien joukko on tarkoituksellisesti heterogeeninen paitsi heidän tehtävänkuviensa myös heidän tapojensa suhteen käyttää sosiaalista mediaa. Jotkut haastateltavat hyödyntävät sosiaalista mediaa aktiivisesti ammatilliseen verkostoitumiseen ja itsensä brändäämiseen, kun taas toiset käyttävät sitä lähinnä tiedon jakamiseen ja seuraamiseen. Tästä johtuen haastateltavilla on erilaisia näkemyksiä ja kokemuksia siitä, miten sosiaalinen media vaikuttaa heidän ammatilliseen identiteettiinsä ja miten sitä voidaan käyttää oikeustieteellisen asiantuntijuuden esille tuomiseen. Haastateltavien valinnassa huomioitiin erityisesti se, että heidän ammatillinen toimintaympäristönsä edustaisi mahdollisimman monipuolisesti juristin työkenttää. Tämä mahdollistaa laajemman näkökulman muodostamisen siitä, miten erilaiset työroolit ja

organisaatiot voivat vaikuttaa sosiaalisen median käyttöön ja sen merkitykseen juristin identiteettityössä.

3.3. Teema-analyysi

Teema-analyysi on yksi laadullisen tutkimuksen menetelmistä, jossa pyritään tunnistamaan aineistosta toistuvia teemoja ja keskeisiä aihepiirejä. Analyysi etenee vaiheittain, ja aineistoa tarkastellaan useaan otteeseen, jotta voidaan löytää toisiinsa liittyviä teemoja, jotka auttavat ymmärtämään ilmiön taustalla olevia merkityksiä. Teema-analyysi voi olla aineistolähtöinen, jolloin teemat nousevat suoraan aineistosta, tai teorialähtöinen, jolloin analyysi perustuu ennalta valittuihin teoreettisiin lähtökohtiin. Tämä menetelmä on joustava ja mahdollistaa erilaisten näkökulmien ja teorioiden yhdistämisen tutkimuksessa, mikä tekee siitä monipuolisen työkalun erityisesti silloin, kun halutaan tutkia monisyisiä ja kontekstisidonnaisia ilmiöitä (Tuomi & Sarajärvi, 2018).

Hyödynsin tutkimuksessani teema-analyysia, jonka avulla pyrin luomaan tiiviin mutta kattavan kuvan tutkittavasta ilmiöstä. Teema-analyysi on sisällönanalyysin alalaji, jossa aineistosta tunnistetaan toistuvia teemoja ja keskeisiä merkityksiä (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Tässä tutkimuksessa yhdistin sekä aineistoon pohjautuvan, että teoreettisen lähestymistavan, sillä tutkimus sai vaikutteita aikaisemmasta tutkimuksesta.

Aineiston analyysi aloitettiin varhaisessa vaiheessa, samanaikaisesti aineistonkeruun kanssa. Litteroinnin yhteydessä tein ensimmäisen katsauksen aineistoon ja tunnistin keskeisiä ilmauksia, joiden pohjalta muodostettiin alustavia teemoja. Nämä alustavat teemat auttoivat suuntaamaan analyysia, mutta lopulliset teemat kehittyivät tarkempien vaiheiden myötä. Tavoitteena oli säilyttää haastateltavien alkuperäinen kielenkäyttö mahdollisimman tarkasti, jotta aineiston objektiivinen tarkastelu ja analyysin luotettavuus varmistettaisiin. Aineisto litteroitiin sanasta sanaan, jotta säilytettiin kielen vivahteet ja merkitykset.

Analyysin edetessä palasin jatkuvasti aineistoon ja tarkastelin sitä tutkimuskysymyksistä käsin. Aineistosta poimittiin monenlaisia ilmauksia, joita liitettiin eri teemoihin. Vaikka aineistosta nousi useita teemoja, osa niistä hylättiin, sillä niitä ei voitu liittää pääteemoihin tai ne olivat liian epämääräisiä. Analyysin lopuksi aineistosta nousi esiin keskeiset teemat, jotka loivat perustan syvällisemmälle tarkastelulle. Näitä teemoja ja niiden alateemoja järjesteltiin siten, että ne valottivat ilmiön eri puolia ja mahdollistivat sen perusteellisemmän analysoinnin

Teemahaastattelun kautta haastattelija pystyy havainnoimaan ihmisten tulkintoja, merkityksiä sekä merkitysten muodostumista ennalta määritettyyn aiheeseen. (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Teräs ja Toiviainen kuvaavat kehittävää teema-analyysiä menetelmäprosessina uuden ymmärryksen luomiseksi muutos- ja oppimishaasteista (Teräs ja Toiviainen, 2014). Menetelmän valinta ohjaa teoreettista näkökulmaa tutkielmassani, sillä perustavanlaatuisena epistemologisena ajatuksena on tiedon hyödynnettävyys ilmiön ymmärtämisen lisäksi myös käytännön työssä. Valintaa ohjaa ylipäättään näkemys tiedon luonteesta toimintatutkimuksellisesta näkökulmasta; tiedon tuottamisen tärkeys on vahvasti käytännön hyötyyn sidonnainen. Sekä osaaminen aihepiirinä, että valitsemani menetelmä asettavat minut tarkastelemaan tietoa oppimisen ja kehittymisen näkökulmasta. Vaikutus toimii myös toisin päin, sillä epistemologinen näkemys ohjaa esimerkiksi osaamisen käsitteen määrittelyä. Tiedon karttumisen ja käytännön kautta jakamisen luonne ohjaa näkemystä osaamisesta kehityksen ja oppimisen tuloksena, ei esimerkiksi synnynnäisenä tai muutoin liikkumattomana ominaisuutena (Heikkinen, 2007, vrt. Mäntysaari ym. 2009).

Käyttämäni analyysiprosessi perustuu osittain Tuomen ja Sarajärven esittelemään kolmivaiheiseen aineistolähtöiseen analyysimenetelmään. He kuvaavat prosessin kolmena vaiheena: aineiston yksinkertaistaminen, aineiston luokittelu ja teoreettisten käsitteiden kehittäminen (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Aineiston yksinkertaistamisessa teemat kuitenkin rakentuvat pääasiassa haastattelukysymyksistä johdettuihin teemoihin, jotka puolestaan ovat saaneet vaikutteita aikaisemmasta tutkimuksesta. Näin ollen analyysissä on läsnä myös teorialähtöinen lähestymistapa.

Ilmaukset	Alateemat	Yläteemat
"Haluaisin viestiä sosiaalisessa mediassa perintö- ja jäämistöoikeuden tärkeydestä, koska ne ovat asioita, joista monilla ei ole tarpeeksi tietoa".	Asiantuntemuksen esiintuominen	Ammatillista identiteettiä vahvistamassa
"Mä ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa omia ajatuksia. Se on ollut omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista."	Tiedon rakentaminen	
"LinkedIn on auttanut työtehtävien kautta tutuksi tulleiden henkilöiden kanssa	Verkostojen laajentaminen	

verkostoitumiseen niinku jatkoa ajatellen ja sitten on tullut pari tällaista niin kun headhunterin yhteydenottoa.”		
"Ehkä kannattaa se ammatillinen ja tavallaan vapaa-aika pitää erillään, mutta toisaalta ehkä on trendikästä, että ne jotenkin yhdistetään. Ja samalla lailla tuodaan ikään kuin omaa persoonallisuutta sosiaalisessa mediassa ilmi."	Henkilökohtaisen elämän erottaminen	
"Sosiaalisen median haasteet liittyvät siihen, että joutuu miettimään tarkasti, mitä jakaa ja kenelle. En haluaisi jakaa mitään henkilökohtaisia juttuja LinkedInissä."	Yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen	Haasteet ammatillisen identiteetin näkökulmasta
"Kannattaa miettiä, miten haluaa viestiä, ettei tule semmoista ristiriitaista. Ja jos haluaa jotenkin erottautua, niin suunnittelee sen etukäteen, että ei julkaise mitään hölmöä juttua."	Ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen	
"Tulevaisuudessa uskon, että sosiaalisen median rooli tulee kasvamaan entisestään ja se on niin nykypäivää ja nyky-yhteiskuntaa ja se on todella merkittävä markkinoinnin keino. Niin uskon, että se vaan tulee lisääntymään ja lisääntymään. Yleisesti ajatellen mie ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa niitä omia ajatuksia. Se voi olla omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista."	Juristien varauksellinen suhtautuminen sosiaaliseen mediaan	

Taulukko 1. Ylä- ja alateemat ilmauksineen.

3.4. Tutkijapositio ja etiikka

Eettisten periaatteiden soveltaminen on aina tilanteeseen sidottua, eikä ole olemassa yleispätevää mallia, joka sopisi kaikkiin tilanteisiin. Tämän vuoksi on tärkeää käyttää tapauskohtaista harkintaa, joka ottaa huomioon kunkin kontekstin erityispiirteet. (Markham & Buchanan, 2012). Tutkijan roolini muodostuu opiskelijan ja kollegan positioista. Haastattelin verkostojeni kautta eri organisaatioissa työskenteleviä lakimiehiä, jakaen kiinnostuksen yhteisestä ilmiöstä, joka koskettaa meitä kaikkia työntekijöinä ja lakialan ammattilaisina. Tutkielmani tavoitteena on tuottaa käytännön hyötyä ja edistää keskustelua lakialan ilmiöistä, ja toivon dialogin jatkuvan edes jollain tasolla tutkielmani julkaisun jälkeen. Tutkielmassani käytettävä teema-analyysi keskittyy ilmiöiden syvälliseen tarkasteluun ja niiden merkityksellisten piirteiden tunnistamiseen. Tutkittavien kokemukset lakialan ammattilaisena toimimisesta ja sosiaalisen median roolista olivat pääosin samansuuntaisia, mutta tutkimus tuo esiin myös erilaista kokemus- ja tunnetietoa. Tutkimustuloksia arvioitaessa on tärkeää muistaa, että kyseessä on laadullinen tutkimus, joka kuvaa haastateltavien subjektiivisia kokemuksia lakialan työssä toimimisesta ja sosiaalisen median käytöstä. Näin ollen tulokset eivät ole suoraan yleistettävissä kaikkiin lakimiehiin. Kuitenkin tutkimus tarjoaa viitteitä siitä, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa lakimiehen ammatilliseen identiteettiin, sekä kokemuksista, jotka liittyvät lakialan työntekijöiden rooliin ja vuorovaikutukseen sosiaalisessa mediassa. Olin itse toiminut haastatteluhetkellä useamman vuoden ajan lakimiehenä ja käyttänyt sosiaalista mediaa vähintään vapaa-ajallani. Koska en voi täysin irrottautua aikaisemmista kokemuksistani ja aiemmin saavuttamastani tiedosta tutkimuksen kohteena olevasta ilmiöstä, olen harjoittanut jatkuvaa itsereflektointia varmistaakseni, etten sekoita omia kokemuksiani tutkittavien kokemuksiin. Vaikka on ollut helppo samaistua heidän kertomuksiinsa ja tunteisiinsa, tässä tutkielmassa olen keskittynyt esittämään vain heidän kokemuksiaan. Eettisyys on tutkimuksessa otettu huolellisesti huomioon, erityisesti tutkittavien anonymiteetin suojaamisen kautta. Lisäksi tutkimuksen vapaaehtoisuus on varmistettu, ja kaikille haastateltaville on toimitettu suostumuslomake, jonka he ovat allekirjoittaneet. Heille on myös annettu tieto, että suostumus voidaan peruuttaa milloin tahansa. Aineisto koostuu kuuden lakimiehen haastatteluista, joissa tarkastellaan heidän kokemuksiaan sosiaalisen median käytöstä ammatillisessa kontekstissa. Haastatteluissa nousi esiin monia tärkeitä havaintoja ja henkilökohtaisia kokemuksia, jotka on ryhmitelty tutkimuksen kannalta merkityksellisiin teemoihin. Kussakin teemassa käytetään haastateltavien omia sanoja ilmiön kuvaamiseen. Sitaateista on poistettu osia, kuten täytesanoja ja tarpeettomia ääntelyitä, jotta viesti tulisi

selkeämmin esille. Sitaatteja on runsaasti, koska aineisto on laaja ja tutkielman tarkoituksena on antaa ääni kaikille haastateltaville. Haastattelujen tallenteet poistetaan tietokoneeni kovalevytä tutkielman hyväksymisen jälkeen. Lisäksi tulostetut muistiinpanot ja aineistot hävitetään pysyvästi ja asianmukaisesti silppuamalla.

4. Tulokset ja analyysi

Tässä luvussa tarkastellaan tutkimuksen tuloksia ja analysoidaan, miten juristit vahvistavat ja ylläpitävät ammatillista identiteettiään sosiaalisessa mediassa. Haastattelut paljastivat useita tapoja, joilla sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen rooliin, asiantuntemuksen esiin tuomiseen sekä verkostojen laajentamiseen. Samalla esiin nousi myös haasteita, joita juristit kohtaavat pyrittäessä tasapainottamaan henkilökohtaisen elämänsä ja ammatillisen roolinsa välillä. Analyysissä tarkastellaan näitä teemoja ja haasteita syvemmin, ottaen huomioon juristien kokemukset ja näkemykset sosiaalisen median käytön vaikutuksista heidän ammatilliseen identiteettiinsä. Sosiaalinen media on muuttanut monien ammattilaisten tapaa toimia ja esiintyä verkossa, ja juristit eivät ole poikkeus. Kuten aiemmasta tutkimusosioista kävi ilmi, erityisesti juristien tapauksessa heidän toimintansa sosiaalisessa mediassa ei ole vain henkilökohtainen valinta, vaan se on tiiviisti sidoksissa heidän rooliinsa ammattikunnan jäsenenä. Juristin toiminta, oli se sitten asiantuntijuuden jakamista tai mielipiteiden esittämistä, ei vaikuta ainoastaan hänen henkilökohtaiseen maineeseensa, vaan myös koko lakimiesten yhteisön imagoon. Tämä ymmärrys vastuusta on keskeinen tekijä siinä, miten juristit käyttävät sosiaalista mediaa, sillä heidän viestinsä heijastavat paitsi heidän omaa ammatillista identiteettiään, myös koko lakimieskunnan eettisiä periaatteita ja yhteiskunnallista roolia.

Sosiaalisen median käyttö tuo esiin monia haasteita ja jännitteitä, erityisesti siinä, miten juristit voivat tasapainottaa henkilökohtaisen ilmaisun ja ammatillisen auktoriteetin. Tässä luvussa tarkastellaan, kuinka juristit kokevat vastuunsa ammattikunnan edustajina sosiaalisessa mediassa, ja miten heidän viestintänsä voi vaikuttaa koko ammatin julkiseen kuvaan. Luku käsittelee myös juristien eettisiä pohdintoja ja niitä haasteita, joita heidän on kohdattava, kun he navigoivat ammatillisten ja henkilökohtaisten rajojen häilyvyyksissä sosiaalisen median kentällä. Seuraavissa kappaleissa käyn läpi kohta kohdalta haastatteluista ilmenneitä päätelmiä ja tuloksia.

4.1. Ammatillista identiteettiä vahvistamassa

Haastattelin kuutta eri juristia, ja heidän vastauksistaan muodostui monipuolinen kuva siitä, miten juristit vahvistavat ammatillista identiteettiään sosiaalisen median kautta. Vaikka monet haastatelluista eivät aktiivisesti käytä sosiaalista mediaa ammatillisen identiteettinsä vahvistamiseen, muutamat kokevat sen tärkeänä osana työtään, erityisesti asiakasmarkkinoinnin ja verkostojen luomisen näkökulmasta.

Haastatteluista nousi esiin useita tapoja, joilla juristit rakentavat vahvistavat ammatillista identiteettiään sosiaalisessa mediassa. Juristit käyttävät sosiaalista mediaa erityisesti ammatillisen roolinsa vahvistamiseen ja asiantuntemuksensa esiin tuomiseen. Sosiaalisen median avulla he voivat jakaa tietoa ajankohtaisista oikeudellisista aiheista, laajentaa verkostojaan ja erottelun avulla pitää henkilökohtaisen elämänsä erillään ammatillisesta roolistaan.

Asiantuntemuksen esiin tuominen:

- "Kokisin että sosiaalisella medially on niinku jossain määrin tärkeä rooli siinä juristin ammatissa, että voin niinku viestiä niistä asioista helposti siellä missä ne ihmiset on." H5
- "Mä ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa omia ajatuksia. Se on ollut omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista." H2
- "Juristin ammatillinen identiteetti. No mie itse ajattelen, että se koostuu siitä mitä työkseen tekee. Mitä on opiskellut? Ja niistä omista juridisista mielenkiinnon kohteista. Ja sitten sen kaiken esiin tuomisesta esimerkiksi asiakkaille." H6
- "Haluaisin viestiä sosiaalisessa mediassa perintö- ja jäämistöoikeuden tärkeydestä, koska ne ovat asioita, joista monilla ei ole tarpeeksi tietoa". H1

Sosiaalinen media näyttäytyy juristeille merkittävänä välineenä asiantuntemuksen esiin tuomisessa, ja haastatteluista käy ilmi, että sen rooli ammatillisessa viestinnässä on moniulotteinen. Eräs haastateltava (H5) korostaa, että sosiaalinen media mahdollistaa viestinnän siellä, missä ihmiset jo valmiiksi ovat, mikä osoittaa, että asiantuntijuuden esiin tuominen ei ole vain yksisuuntaista tiedon jakamista, vaan myös yleisön tavoittamista heidän omassa toimintaympäristössään. Tämä viittaa siihen, että juristin viestintä sosiaalisessa mediassa ei ole vain satunnaista näkyvyyden hakemista, vaan tietoinen keino osallistua oikeudelliseen keskusteluun ja tuoda omaa asiantuntemustaan osaksi laajempaa yhteiskunnallista diskurssia. Lisäksi toinen haastateltava (H2) tuo esiin, että sosiaalinen media toimii välineenä paitsi ajankohtaisten asioiden jakamiseen myös omien ajatusten ja ammatillisen roolin ilmaisemiseen. Tämä viittaa siihen, että asiantuntemuksen esiin tuominen ei rajoitu pelkkään juridisen tiedon välittämiseen, vaan sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden myös reflektoida omaa ammatillista asemaa ja tehdä näkyväksi omaa

asiantuntijuutta. Ammatillinen identiteetti ei tällöin ole ainoastaan muodollisten kriteerien, kuten koulutuksen ja työtehtävien, määrittämä, vaan se rakentuu jatkuvassa vuorovaikutuksessa ja oman osaamisen esille tuomisen kautta. Tämä näkemys tukee myös kolmannen haastateltavan (H6) ajatusta siitä, että ammatillinen identiteetti muodostuu työstä, koulutuksesta ja omista mielenkiinnon kohteista. Tämä korostaa, että asiantuntemus ei ole staattinen, vaan siihen vaikuttavat sekä ammatillinen kokemus että yksilölliset intressit, mikä puolestaan voi vaikuttaa siihen, millä tavalla juristi viestii sosiaalisessa mediassa ja minkälaista tietoa hän pitää tärkeänä jakaa. Myös haastateltavan H1 näkemys korostaa sosiaalisen median roolia oikeudellisen tiedon levittämisessä ja juristin asiantuntijuuden esiin tuomisessa. Perintö- ja jäämistöoikeus ovat monille haastavia ja osittain vieraiksi jääviä oikeudenaloja, joiden merkitys kuitenkin korostuu yksilöiden ja perheiden elämässä. Koska oikeudelliset kysymykset voivat tuntua monimutkaisilta ja vaikeasti lähestyttäviltä, sosiaalinen media tarjoaa kanavan, jonka kautta juristi voi selkeyttää ja popularisoida oikeudellisia teemoja tavalla, joka madaltaa kynnystä hakeutua oikeudellisen tiedon äärelle. Samalla tämä liittyy laajemmin juristin asiantuntijarooliin ja vastuuseen tiedon välittämisestä. Jakamalla tietoa sosiaalisessa mediassa juristi voi vahvistaa ammatillista identiteettiään ja profiloitua oman erikoisalansa asiantuntijana, mutta hänen on myös huomioitava viestinnän tasapainoilu tiedon saavutettavuuden ja ammatillisen uskottavuuden välillä. Liian yksinkertaistettu viestintä voi hämärtää oikeudellisten kysymysten monimutkaisuutta, kun taas liian juridinen tai akateeminen lähestymistapa saattaa etäännyttää kohdeyleisöä. Tällöin korostuu juristin kyky viestiä asiantuntevasti mutta ymmärrettävästi, jotta oikeudellinen tieto tulisi aidosti hyödynnettäväksi ja osaksi laajempaa yhteiskunnallista oikeustietoisuutta. Näin ollen haastateltavien näkemykset osoittavat, että sosiaalinen media tarjoaa juristeille mahdollisuuden tuoda esiin asiantuntemustaan eri tavoin, sillä sen kautta voidaan sekä jakaa oikeudellista tietoa laajemmalle yleisölle, että samalla vahvistaa ja ylläpitää omaa ammatillista identiteettiä. Sosiaalinen media ei siis ole vain väylä tiedon välittämiseen, vaan myös keskeinen areena, jossa juristit voivat aktiivisesti määritellä omaa ammatillista rooliaan ja tehdä näkyväksi niitä juridisia kysymyksiä, joita he pitävät merkityksellisinä.

Tiedon rakentaminen:

- "Mä ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa omia ajatuksia. Se on ollut omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista." H2

- "Tulevaisuudessa uskon, että sosiaalisen median rooli tulee kasvamaan entisestään ja se on niin nykypäivää ja nyky-yhteiskuntaa ja se on todella merkittävä markkinoinnin keino. Niin uskon että se vaan tulee lisääntymään ja lisääntymään. Yleisesti ajatellen mie ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa niitä omia ajatuksia. Se voi olla omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista." H3

Tiedon rakentaminen sosiaalisessa mediassa näyttäytyy haastateltavien näkemyksissä merkittävänä osana juristin ammatillista identiteettiä, ja sen rooli ulottuu pelkästä tiedon jakamisesta myös laajempaan asiantuntijuuden kehittämiseen ja ylläpitämiseen. Haastateltava H2 kuvaa sosiaalista mediaa välineenä, jonka kautta voidaan jakaa ajankohtaisia asioita sekä omia ajatuksia, mikä korostaa sen merkitystä sekä tiedon välittämisessä, että ammatillisen profiilin rakentamisessa. Tämä viittaa siihen, että sosiaalinen media ei ole pelkästään passiivinen kanava oikeudellisen tiedon levittämiseen, vaan se mahdollistaa myös osallistavan ja vuorovaikutteisen lähestymistavan, jossa juristi voi käydä keskustelua ajankohtaisista oikeudellisista kysymyksistä ja samalla vahvistaa omaa asiantuntijuuttaan. Myös haastateltava H3 nostaa esiin sosiaalisen median potentiaalin tiedon rakentamisen näkökulmasta ja toteaa, että sen rooli tulee tulevaisuudessa vain kasvamaan, koska se on jo nyt keskeinen osa nykypäivän yhteiskuntaa ja markkinointia. Tämä ennakoi, että juristien on entistä tärkeämpää olla tietoisia siitä, miten he käyttävät sosiaalista mediaa tiedon jakamiseen ja oman asiantuntemuksensa kehittämiseen, sillä digitaalinen viestintä ei ainoastaan lisää näkyvyyttä, vaan myös vaikuttaa siihen, millä tavoin juristit asemoivat itsensä asiantuntijoina. Lisäksi H3 toistaa ajatuksen siitä, että sosiaalinen media toimii välineenä ajankohtaisten asioiden jakamiseen ja ammatillisen roolin viestimiseen, mikä osoittaa, että sen käyttö on jatkuvaa ja dynaamista – tiedon rakentaminen ei ole yksisuuntaista, vaan tapahtuu vuorovaikutuksessa muiden käyttäjien kanssa. Tämä korostaa myös sosiaalisen median roolia yhteisöllisenä tilana, jossa juristit voivat osallistua keskusteluihin, tuoda esiin näkemyksiään ja samalla kehittää omaa asiantuntijuuttaan ajan hermolla pysyen. Näin ollen tiedon rakentaminen sosiaalisessa mediassa ei ole pelkästään yksilöllinen prosessi, vaan se tapahtuu osana laajempaa oikeudellista ja yhteiskunnallista keskustelua, jossa juristi voi asemoida itsensä aktiiviseksi toimijaksi ja asiantuntijatiedon välittäjäksi.

Verkostojen laajentaminen:

- "Juristin ammatillinen identiteetti koostuu siitä miten hän itse kokee työnsä ja työyhteisön. Jaa no kaikki niin kun monipuolisesti, niin kun työhön liittyvät asiat. Ja tavallaan, miten hän pärjää siinä työssä ja kuinka arvostettu hän on ehkä työnantajan ja myöskin asiakkaitten keskuudessa." H1
- "Some helpottaa tiedonsaantia, että just jos on tällaisia tiettyjä oman alan vaikuttajia mitkä jakaa just jotain, vaikka uutta jos tulee uutisointia uudesta oikeuskäytännöstä tai tällaisesta niin sitten saa sen tiedon sitäkin kautta, että ei tarvitse kaivaa kaikkea jostain muista lähteistä ja pysyy ajan tasalla mitä tapahtuu alalla." H2
- "LinkedIn on auttanut työtehtävien kautta tutuiksi tulleiden henkilöiden kanssa verkostoitumiseen niinku jatkoa ajatellen ja sitten on tullut pari tällaista niin, kun headhunterin yhteydenottoa." H5

Verkostojen laajentaminen sosiaalisen median avulla kytkeytyy juristin ammatilliseen identiteettiin monella eri tasolla, sillä se ei ole pelkästään yksittäisten kontaktien luomista, vaan myös jatkuvaa ammatillista vuorovaikutusta, oman aseman vahvistamista ja jopa uramahdollisuuksien kehittämistä. Haastateltava H1 kuvaa ammatillisen identiteetin rakentuvan siitä, miten juristi itse kokee työnsä ja työyhteisönsä, ja korostaa lisäksi sitä, kuinka arvostettu hän on niin työnantajan kuin asiakkaiden silmissä. Tämä viittaa siihen, että ammatillinen identiteetti ei ole pelkästään sisäinen kokemus, vaan se rakentuu jatkuvasti sosiaalisessa kontekstissa ja muiden ammattilaisten sekä sidosryhmien kautta. Juristille sosiaalinen media voi tarjota merkityksellisen väylän tuoda esiin omaa ammatillista profiiliaan ja vahvistaa asemaansa asiantuntijayhteisössä, sillä verkostoituminen ei rajoitu vain perinteisiin työyhteisöihin, vaan voi tapahtua myös digitaalisissa ympäristöissä, joissa ammatillinen arvostus rakentuu muun muassa aktiivisen osallistumisen ja asiantuntevan sisällön jakamisen kautta. Tämä tarkoittaa, että sosiaalinen media voi toimia paitsi ammatillisen identiteetin heijastuspintana myös dynaamisena välineenä, jonka kautta juristi voi kehittää omaa asemaansa suhteessa kollegoihin, työnantajiin ja asiakkaisiin.

Haastateltava H2 tuo puolestaan esiin sosiaalisen median tiedonvälityksellisen merkityksen, erityisesti seuraamalla oman alan vaikuttajia, jotka jakavat ajankohtaisia oikeudellisia uutisia, kuten oikeuskäytäntöjen muutoksia tai uusia lainsäädäntöaloitteita. Tämä havainnollistaa, miten verkostojen laajentaminen ei ole pelkästään ihmisten välistä yhteydenpitoa, vaan myös ammatillisen tiedon rakentamista ja ylläpitämistä. Juristit voivat sosiaalisen median kautta

pysyä ajan tasalla oikeudellisesta kehityksestä ja samalla hyödyntää muiden asiantuntijoiden jakamaa tietoa omassa työssään. Tämä viittaa siihen, että sosiaalinen media ei ole vain yksisuuntainen viestintäkanava, jossa juristi jakaa omaa asiantuntemustaan, vaan myös interaktiivinen tila, jossa tiedon saaminen ja ammatillisten yhteyksien hyödyntäminen voivat olla yhtä keskeisiä kuin oman asiantuntemuksen näkyväksi tekeminen. Koska oikeudellinen tieto päivittyy jatkuvasti ja lainsäädäntö muuttuu nopeallakin tahdilla, digitaalisten verkostojen kautta saatava tieto voi olla merkittävässä roolissa juristin ammattitaidon ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Tällainen tiedonjakamisen ja -saannin verkostoituminen ei ole pelkästään käytännön työkaluna hyödyllistä, vaan se voi myös vahvistaa ammatillista identiteettiä, kun juristi kokee olevansa osa laajempaa asiantuntijayhteisöä, jossa tiedonvaihto on keskeinen elementti.

Verkostoitumisen merkitys ei kuitenkaan rajoitu ainoastaan tiedon jakamiseen ja vastaanottamiseen, vaan se voi avata myös konkreettisia uramahdollisuuksia, kuten haastateltava H5 esittää LinkedInin osalta. Hänen mukaansa ammatillisen verkostoitumisen alusta on auttanut paitsi jo aiemmin tuttujen henkilöiden kanssa yhteyksien ylläpitämisessä myös uusien mahdollisuuksien avaamisessa, kuten headhunterien yhteydenottojen kautta. Tämä osoittaa, että sosiaalinen media voi olla merkittävä väylä työelämässä etenemiseen ja uusien urapolkujen löytämiseen, sillä sen kautta juristi voi tehdä itsensä näkyväksi ja tavoittaa uusia mahdollisia työnantajia tai yhteistyökumppaneita. Ammatillinen verkostoituminen ei siis ole vain passiivinen prosessi, jossa juristi seuraa alan uutisia ja pysyy ajan tasalla, vaan se voi olla aktiivinen ja strateginen osa urakehitystä, jossa sosiaalisen median kautta luodut kontaktit voivat johtaa konkreettisiin työtarjouksiin tai muihin ammatillisiin mahdollisuuksiin. Tämä korostaa sitä, että sosiaalinen media ei ole vain yksinkertainen viestintäväline, vaan se on muuttanut tapoja, joilla juristit voivat rakentaa uraansa ja asemaansa ammatillisessa yhteisössä.

Kaiken kaikkiaan verkostojen laajentaminen sosiaalisessa mediassa kietoutuu juristien ammatilliseen identiteettiin monella eri tavalla. Se mahdollistaa arvostuksen ja aseman rakentamisen suhteessa muihin ammattilaisiin, se tarjoaa tilan ammatillisen tiedon jakamiselle ja vastaanottamiselle, ja se voi avata konkreettisia uramahdollisuuksia sekä uusien työtilaisuuksien että asiantuntijayhteyksien kautta. Näin ollen sosiaalinen media ei ole pelkästään apuväline juristin työssä, vaan se on dynaaminen osa ammatillisen identiteetin kehittämistä, jossa verkostot eivät ole vain hyödyllisiä, vaan myös keskeinen osa juristin tapaa hahmottaa oma roolinsa asiantuntijana, vaikuttajana ja ammattilaisena alati muuttuvassa oikeudellisessa ympäristössä.

Henkilökohtaisen elämän erottaminen:

- "Mä haluan olla siellä sitten vapaa-ajan identiteetillä, niin mä haluan nimenomaan jakaa sinne sitä kaikkea matkustelua ja sellaista, jos jotkut asiakkaat alkavat seuraamaan mua siellä, niin sen koen vähän haasteelliseksi."H1
- "Mä ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa omia ajatuksia. Se on ollut omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista."H2
- "Ehkä kannattaa se ammatillinen ja tavallaan vapaa-aika pitää erillään, mutta toisaalta ehkä on trendikästä, että ne jotenkin yhdistetään. Ja samalla lailla tuodaan ikään kuin omaa persoonallisuutta sosiaalisessa mediassa ilmi."H6

Henkilökohtaisen elämän erottaminen ammatillisesta roolista sosiaalisessa mediassa on juristien näkökulmasta monitahoinen kysymys, joka kytkeytyy sekä yksityisyyden suojaan, että ammatillisen identiteetin rakentamiseen. Haastateltava H1 tuo esiin, että hän haluaa käyttää sosiaalista mediaa nimenomaan vapaa-ajan identiteetillään, mikä tarkoittaa matkustelun ja muun henkilökohtaisen elämän jakamista, eikä niinkään ammatillista sisältöä. Hän kokee ongelmalliseksi sen, jos asiakkaat alkavat seurata häntä näissä kanavissa, mikä viittaa siihen, että sosiaalisen median rajat yksityisen ja ammatillisen elämän välillä eivät ole selkeät, vaan ne voivat hämärtyä ja tuoda mukanaan haasteita. Tämä ilmentää sitä, että vaikka sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuksia ammatillisen identiteetin rakentamiseen, se voi myös aiheuttaa ristiriitoja siinä, miten juristit haluavat esittäytyä eri yleisöille. Henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän sekoittuminen voi herättää kysymyksiä sekä ammatillisesta uskottavuudesta että yksityisyydensuojasta, sillä juristit voivat joutua arvioimaan tarkasti, millaista sisältöä he haluavat jakaa julkisesti ja kenelle heidän viestinsä on suunnattu.

Haastateltava H2 puolestaan näkee sosiaalisen median välineenä, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja omia ajatuksiaan, ja hän kokee sen keinona viestiä omasta ammatillisesta roolistaan. Tämä näkökulma eroaa H1:n kannasta siinä, että se ei keskity yksityisyyden haasteisiin, vaan sosiaalisen median mahdollisuuksiin ammatillisen roolin viestimisessä. Se osoittaa, että osa juristeista saattaa nähdä sosiaalisen median nimenomaan asiantuntijaviestinnän ja ammatillisen identiteetin vahvistamisen alustana, eikä niinkään henkilökohtaisen elämän julkaisukanavana. Tämä korostaa sitä, että juristien lähestymistavat sosiaaliseen mediaan voivat olla hyvin erilaisia: kun toiset pyrkivät pitämään yksityisen ja ammatillisen sisällön erillään, toiset hyödyntävät sosiaalista mediaa nimenomaan ammatillisena viestintäkanavana. Tällainen ero

voi liittyä esimerkiksi yksilön omaan käsitykseen siitä, mikä on tarkoituksenmukaista ja turvallista, sekä siihen, miten hän kokee ammatillisen identiteettinsä suhteessa sosiaaliseen mediaan.

Haastateltava H6 puolestaan tuo esiin, että ammatillisen ja vapaa-ajan sisällön erottaminen voi olla suositeltavaa, mutta samalla hän huomauttaa, että on myös trendikästä yhdistää nämä kaksi ulottuvuutta ja tuoda omaa persoonallisuutta esiin sosiaalisessa mediassa. Tämä viittaa siihen, että sosiaalisen median käyttö ei ole pelkästään yksinkertainen valinta yksityisyyden ja ammatillisuuden välillä, vaan siihen voi liittyä myös laajempia kulttuurisia ja ammatillisia kehityskulkuja. Nykyajan digitaalinen ympäristö kannustaa usein henkilöbrändin rakentamiseen, ja monilla aloilla, mukaan lukien juridinen ala, tämä voi tarkoittaa ammatillisuuden ja henkilökohtaisen ilmaisun yhdistämistä tavalla, joka tekee sisällöstä kiinnostavampaa ja helposti lähestyttävää. Tämä voi kuitenkin asettaa juristit dilemman eteen: toisaalta sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden inhimillistää ammatillista identiteettiä ja lisätä lähestyttävyyttä, mutta toisaalta yksityiselämän ja ammatillisen sisällön liiallinen yhdistäminen voi herättää kysymyksiä uskottavuudesta ja ammatillisista rajoista.

Kokonaisuudessaan haastateltavien näkemykset osoittavat, että henkilökohtaisen elämän ja ammatillisen roolin erottaminen sosiaalisessa mediassa on juristeille tärkeä mutta monimutkainen kysymys. Osa kokee, että sosiaalinen media on ensisijaisesti vapaa-ajan käyttöön tarkoitettu ja ammatillisen sisällön jakaminen siellä voi tuoda mukanaan haasteita, erityisesti silloin, kun seuraajakuntaan kuuluu asiakkaita tai muita työelämän kontakteja. Toiset taas näkevät sosiaalisen median ammatillisena työkaluna, joka mahdollistaa tiedon jakamisen ja asiantuntijaroolin vahvistamisen, mutta samalla tiedostavat, että yksityiselämän ja ammatillisen sisällön raja voi olla häilyvä. Nykykulttuurin muutos, jossa henkilöbrändäys ja persoonallisuuden esiin tuominen ovat yhä tärkeämpiä, lisää juristien pohdintaa siitä, missä määrin heidän tulisi yhdistää henkilökohtainen ja ammatillinen identiteettinsä sosiaalisessa mediassa. Tämä viittaa siihen, että juristien on jatkuvasti punnittava, miten he haluavat asemoida itsensä digitaalisessa ympäristössä ja millaiset ratkaisut palvelevat parhaiten heidän ammatillista uskottavuuttaan, yksityisyyttään ja identiteettiään.

4.2. Haasteet ammatillisen identiteetin näkökulmasta

Haastatteluista nousi esiin useita monia haasteita ammatillisen identiteetin näkökulmasta, joita juristit kohtaavat sosiaalisessa mediassa. Yksi keskeisistä haasteista on yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen. Toinen merkittävä haaste on ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen. Lisäksi juristien varauksellinen suhtautuminen sosiaalisen median käyttöön ammatillisen identiteetin vahvistamisessa voi itsessään muodostaa haasteen. Kaikki eivät koe sosiaalista mediaa tarpeellisena tai luontevana osana työtään tai halua vahvistaa sen avulla ammatillista identiteettiään.

Yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen

- "Mitä haasteita mä koen somen käytössä. No se, että mulla on myös oma yksityinen profiili linkedinissä, ei kun siis tuolla instagramissa ja sen haluan pitää irrallisena niin se, että jos jotkut asiakkaat alkaa seuraamaan mua siellä instagramissa niin sen koen vähän haasteelliseksi ja awkwardiksi, jos näin tapahtuu. Toki se on itsestä kiinni, että se on julkinen, mutta tavallaan kun mä haluan olla siellä sitten vapaa-ajan identiteetillä, niin mä haluan nimenomaan jakaa sinne sitä kaikkea matkustelua ja sellaista tuoda siellä esiin."H1
- "Sosiaalisen median haasteet liittyvät siihen, että joutuu miettimään tarkasti, mitä jakaa ja kenelle. En haluaisi jakaa mitään henkilökohtaisia juttuja LinkedInissä."H2
- "Pelkään, että tuo hypetys jatkuu mitä sosiaalisen median ympärillä on tälläkin hetkellä. Toivon toki, että se taantuisi, mutta luulen, että näin se ehkä tulee jatkossakin olemaan. Pitää ehkä siellä selkeämmin, ihmiset voisivat erottaa sen ammattimainen siitä henkilökohtaisesta minästä."H6

Yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen sosiaalisessa mediassa on monelle juristille haastavaa, ja tämä ilmenee myös haastateltavien näkemyksistä. Haastateltava H1 tuo esiin huolen siitä, että asiakkaat voivat seurata hänen henkilökohtaista Instagram-profiiliaan, mikä luo jännitteitä hänen yksityisyyden ja ammatillisen roolinsa välillä. Vaikka hän on tietoinen siitä, että profiili on julkinen, hän haluaa pitää sen erillään ammatillisista yhteyksistään ja jakaa siellä vapaa-ajalleen omistettuja sisältöjä, kuten matkustelua. Tämä kaipuu erotteluun omien roolien välillä korostaa haasteita, jotka liittyvät yksityisyyden säilyttämiseen samalla, kun haluaa olla osa digitaalista yhteisöä.

Toinen haastateltava (H2) nostaa esiin samanlaisen jännitteen, mutta keskittyy enemmän siihen, että sosiaalisen median käytössä täytyy olla tarkka siitä, mitä jakaa ja kenelle. Hän ei halua jakaa henkilökohtaisia asioita LinkedInissä, mikä kuvastaa halua pitää ammatillinen ja henkilökohtainen elämä erillään erityisesti ammatillisilla alustoilla. Tämä liittyy myös siihen, että juristit voivat kokea paineita ylläpitää tietynlaista ammatillista uskottavuutta ja erottelua omasta yksityiselämästään.

Haastateltava H6 puolestaan pohtii laajempaa kulttuurista ilmiötä, jossa sosiaalisen median rooli ja siihen liittyvä hypetys jatkuvat. Hän toivoo, että tämä 'hypetys' taantuisi, mutta uskoo, että sosiaalinen media tulee edelleen säilyttämään merkittävän roolin juristien ammatillisessa elämässä. Tällöin nousee esille ajatus siitä, että ammatillisen ja henkilökohtaisen identiteetin erottaminen sosiaalisessa mediassa on tärkeää ja tulee jatkossa olemaan entistä selvempää. Tämä viittaa siihen, että juristit saattavat kokea painetta, mutta myös vastuuta pitää henkilökohtainen elämä ja ammatillinen rooli erillään, mikä on tärkeää, jotta heidän ammatillinen uskottavuutensa säilyy.

Yhteisesti nämä näkemykset kuvastavat haastateltavien kokemuksia siitä, miten vaikeaa on löytää tasapaino yksityisyyden ja ammatillisuuden välillä sosiaalisessa mediassa. Juristit kokevat, että heidän on oltava erityisen tietoisia siitä, miten he esittäytyvät verkossa ja mitä he jakavat, jotta säilyttävät ammattimaisen uskottavuutensa ja erottavat samalla omat henkilökohtaiset kokemuksensa ja ajatuksensa työroolista.

Ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen

- "No kyllä siinä joutuu, jos sinne jotain jakaa niinku työroolissa niin joutuu paljon ehkä enemmän miettimään mitä jakaa ja. Ja, minkälaiselle yleisölle ja miten se viesti ymmärretään, että ei nyt, vaikka linkediniin niin tule itelle mieleen jakaa mitään tosi henkilökohtaisia juttuja. Mitä taas jotkut ihmiset tuntuu myös tekevän, mutta ei tulisi itelle kyllä mieleen." H2
- "En ole rakentanut minkäänlaista kuvaa, että olen siellä ihan omana itsenäni. Toki mulla instagram on ja käyn siellä välillä katsomassa, mutta kun en hirveästi julkaise mitään niin en ole pyrkinyt rakentamaan minkäänlaista roolia tai kuvaa itsestäni." H3
- "Kannattaa miettiä, miten haluaa viestiä, ettei tule semmoista ristiriitaista. Ja jos haluaa jotenkin erottautua, niin suunnittelee sen etukäteen, että ei julkaise mitään hölmöä juttua." H5

- ”Hillittyneisyys ottaen huomioon, että jos ei halua kaiken maailman bilekuvia sinne ja jotakin puolialastomia kuvia, niin. Maalaisjärki mukaan.” H4

Ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen sosiaalisessa mediassa on tärkeä kysymys juristeille, ja haastateltavat nostavat esiin tarpeen harkita tarkasti, mitä jaetaan ja millä tavalla se voidaan tulkita yleisön keskuudessa. Haastateltava H2 tuo esiin sen, että sosiaalisessa mediassa työroolissa toimiminen edellyttää tarkempaa miettimistä siitä, minkälaista sisältöä jakaa ja kenelle. LinkedInin kaltaisilla ammatillisilla alustoilla hän ei voisi kuvitella jakavansa mitään henkilökohtaisia asioita, koska se voisi heikentää ammatillista uskottavuutta. Tämä korostaa, kuinka tärkeää on säilyttää tietynlainen rajausten henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän välillä, jotta viestintä pysyy ammattimaisena ja tavoittaa oikean kohderyhmän.

Haastateltava H3 puolestaan kertoo, ettei ole pyrkinyt rakentamaan sosiaalisessa mediassa minkäänlaista ammatillista roolia, vaan hän pitää itsensä erillään työelämästään Instagramissa. Vaikka hän käyttää Instagramia, hän ei aktiivisesti julkaise siellä sisältöä, eikä ole halunnut luoda itsestään tietynlaista kuvaa verkossa. Tämä voi viitata siihen, että osa juristeista voi olla varovaisia sosiaalisen median käytössä ja jopa välttelevät näkyvyyttä verkossa, sillä heidän ei tarvitse kokea painetta jatkuvasti viestiä ammatillisesti tai luoda tietynlaista julkista roolia.

Haastateltava H5 tuo esiin, kuinka tärkeää on miettiä etukäteen, miten haluaa viestiä sosiaalisessa mediassa, erityisesti silloin, jos tavoitteena on erottautua muista. Tällöin suunnitelmallisuus on avainasemassa, jotta viestintä ei ole ristiriitaista tai aiheuta väärinkäsityksiä. Tämä korostaa strategisen viestinnän merkitystä, jossa juristi voi valita viestintänsä sisällön ja muodon niin, että se säilyttää ammattimaisen sävyn.

Haastateltava H4 muistuttaa hillityn viestinnän tärkeydestä ja korostaa maalaisjärjen käyttöä. Hän mainitsee, että sosiaalisen median tulisi välttää liian henkilökohtaisia tai epäsovivia kuvia, kuten bilekuvia tai puolialastomia kuvia, jotka voivat vaikuttaa negatiivisesti ammatilliseen maineeseen. Tämä ajatus liittyy siihen, että juristien on osattava säilyttää tasapaino yksityisyyden ja ammatillisuuden välillä, jotta he eivät vaaranna uskottavuuttaan.

Yhteisesti nämä näkemykset korostavat, että ammatillisen uskottavuuden säilyttäminen sosiaalisessa mediassa edellyttää harkintaa, suunnitelmallisuutta ja hillittyä viestintää.

Juristit kokevat, että heidän on oltava tietoisia siitä, mitä he jakavat ja miten se tulkitaan, erityisesti ammatillisilla alustoilla. Henkilökohtaisen elämän ja ammatillisen roolin erottaminen sekä sosiaalisen median viestinnän tasapainottaminen ovat keskeisiä elementtejä uskottavuuden ylläpitämisessä.

Juristien varauksellinen suhtautuminen sosiaaliseen mediaan ammatillisen identiteetin vahvistamisessa

- "Juristin ammatillinen identiteetti koostuu siitä, miten hän itse kokee työnsä ja työyhteisön. Jaa no kaikki monipuolisesti, työhön liittyvät asiat. Ja tavallaan, miten hän pärjää siinä työssä ja kuinka arvostettu hän on ehkä työnantajan ja myöskin asiakkaitten keskuudessa" H1
- "Kokisin että sosiaalisella medially on niinku jossain määrin tärkeä rooli siinä juristin ammatissa, että voin niinku viestiä niistä asioista helposti siellä missä ne ihmiset on." H2
- "Juristin ammatillinen identiteetti. No mie itse ajattelen, että se koostuu. Siitä mitä työkseen tekee. Mitä on opiskellut? Ja niistä omista juridisista mielenkiinnon kohteista." H3
- "En sinänsä koe niitä haasteita, kun en hirveästi sosiaalista mediaa käytä, mutta ymmärsin kyllä työnantajan puolesta, että pitäisi tuoda sitä persoonaa enemmän esiin ja se olisi niinku tärkeää saada asiakkaita ja sitä markkinointia tehtyä. Niin se voi olla hieman haastavaa. Tavallaan kun juristit on kuitenkin aika konservatiivinen ammattikunta." H3
- "Tulevaisuudessa uskon, että sosiaalisen median rooli tulee kasvamaan entisestään ja se on niin nykypäivää ja nyky-yhteiskuntaa ja se on todella merkittävä markkinoinnin keino. Niin uskon että se vaan tulee lisääntymään ja lisääntymään. Yleisesti ajatellen mie ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa niitä omia ajatuksia. Se voi olla omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista." H4
- "Haasteena ylipäätään se, että en halua käyttää sitä. Tietyllä tavalla joo silleen, että ei sinne ehkä tee mieli sitten laittaakaan mitään. En välttämättä halua, että jotkut näkee mun jotakin henkilökohtaisesta elämästä, mitä mä puuhaan vapaa-ajalla ja muuta. Että joo se on varmaan se haaste, kun sitä ei silleen tee mieli edes käyttää. Olis varmaan eri asia, jos meillä olisi, vaikka joku sometili toimistolla, niin sinne sitten vois laittaa, vaikka kaikkia asiantuntija artikkeleita." H5

Juristien varauksellinen suhtautuminen sosiaaliseen mediaan ammatillisen identiteetin vahvistamisessa ilmenee monissa haastateltavien näkemyksissä. Haastateltavat korostavat, että sosiaalinen media on tärkeä väline viestiä ammatillisista asioista ja vahvistaa juristin roolia, mutta se myös tuo esiin jännitteitä henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän välillä.

Eräs haastateltava (H5) pohtii, että juristin ammatillinen identiteetti muodostuu siitä, miten hän itse kokee työnsä ja työyhteisönsä. Tämä viittaa siihen, että sosiaalinen media voisi toimia kanavana, jossa juristit voivat jakaa työhön liittyviä asioita ja tuoda esiin omaa rooliaan ammatillisessa yhteisössä. Kuitenkin tämä viesti jää usein rajoitetuksi, sillä osa haastateltavista ei ole halukas jakamaan henkilökohtaisia asioita sosiaalisessa mediassa. Esimerkiksi haastateltava H4 mainitsee, että vaikka hän ymmärtää, että työnantajat voivat kannustaa somepresenssiin ja asiakaskunnan houkuttelemiseen, hän itse ei koe tarvetta paljastaa omaa henkilökohtaista elämäänsä verkossa. Tämä ajatus kertoo siitä, että vaikka sosiaalinen media on tärkeä markkinoinnin väline, monet juristit ovat varautuneita siihen, että se voisi vaarantaa heidän ammatillisen uskottavuutensa, mikäli henkilökohtainen elämä sekoittuu ammatilliseen rooliin.

Haastateltava H3 taas huomauttaa, että juristit ovat konservatiivinen ammattikunta, ja heidän suhtautumisensa someen voi olla varauksellista sen perinteisten toimintatapojen vuoksi. Tämä varauksellisuus näkyy erityisesti siinä, että juristit eivät ole tottuneet käyttämään sosiaalista mediaa työroolissa samalla tavalla kuin muilla aloilla. Siten vaikka some voisi toimia välineenä ajankohtaisten asioiden jakamiseen ja ammatillisen roolin esiin tuomiseen, sen käyttö voi tuntua epämiellyttävältä tai jopa ristiriitaiselta juristien perinteisten arvojen kanssa.

Toisaalta, haastateltava H2 uskoo, että sosiaalisen median rooli tulee vain kasvamaan tulevaisuudessa, sillä se on nykypäivän yhteiskunnassa tärkeä markkinoinnin ja viestinnän väline. Tämä viittaa siihen, että sosiaalinen media ei ole vain pelkkä henkilökohtaisen ilmaisun kanava, vaan se tulee olemaan yhä keskeisempi osa juristin ammatillista identiteettiä ja näkyvyyttä. On kuitenkin mielenkiintoista, että vaikka haastateltavat näkevät sosiaalisen median potentiaalin ammatillisen roolin vahvistamisessa, monet heistä eivät ole täysin valmiita omaksumaan sitä täysipainoisesti. Haastateltava H1 mainitsee, että ei ole valmis jakamaan henkilökohtaisia asioitaan, ja hän olisi valmis hyödyntämään sosiaalista mediaa ainoastaan asiantuntija-artikkeleiden jakamiseen, jos käytössä olisi toimistolle luotu erillinen sometili. Tämä viittaa siihen, että vaikka sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuksia ammatilliseen

näkyvyyteen, monet juristit kaipaavat edelleen selkeää eroa henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän välillä.

Näin ollen, vaikka sosiaalisen median rooli juristien ammatillisessa identiteetissä on kasvussa, siihen suhtautuminen on varauksellista ja usein ristiriitaista. Juristit kokevat, että heidän on vaikea yhdistää henkilökohtainen elämänsä ja ammatillinen roolinsa sosiaalisessa mediassa, ja monilla on huoli siitä, kuinka henkilökohtaiset sisällöt voivat vaikuttaa heidän uskottavuuteensa ammattilaisina.

5. Keskustelu ja johtopäätökset

Tämä tutkielma on tarkastellut, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin ja siihen liittyviin eettisiin ja käytännön haasteisiin. Haastattelujen perusteella on käynyt ilmi, että sosiaalinen media toimii tärkeänä välineenä juristien ammatillisen identiteetin vahvistamisessa ja asiantuntemuksen esiin tuomisessa. Sosiaalinen media mahdollistaa tiedon jakamisen, verkostojen laajentamisen sekä ajankohtaisista oikeudellisista kysymyksistä keskustelemisen, mikä auttaa juristeja erottumaan ja saamaan näkyvyyttä omalle osaamiselleen. Samalla kuitenkin esiin nousi haasteita, jotka liittyvät henkilökohtaisen elämän ja ammatillisen roolin erottamiseen ja sosiaalisen median käytön vaikutuksiin juristin maineeseen ja uskottavuuteen.

5.1. Yhteenveto tuloksista

Haastatteluista ilmenee, että sosiaalinen media tarjoaa juristeille monia mahdollisuuksia tuoda esiin asiantuntemustaan, vahvistaa ammatillista rooliaan ja laajentaa verkostojaan. Juristit kokevat somen tehokkaaksi välineeksi oman asiantuntemuksensa jakamiseen ja erottelun avulla he voivat hallita henkilökohtaisen ja ammatillisen elämänsä rajaa. Sosiaalisen median käyttö mahdollistaa ajankohtaisten oikeudellisten aiheiden jakamisen laajalle yleisölle, mikä ei vain tue juristien asemaa asiantuntijoina, vaan myös laajentaa heidän näkyvyyttään.

Tutkimuskysymykseni oli: "Miten juristit kokevat somen roolin osana ammatillista identiteettiään?" Vastauksena tähän kysymykseen voidaan todeta, että juristien ammatillinen identiteetti sosiaalisessa mediassa on monivaiheinen prosessi, joka ei ole pelkästään yksilön tehtävä, vaan myös osa laajempaa yhteiskunnallista ilmiötä. Haastatteluissa nousi esiin, että sosiaalinen media tarjoaa juristeille merkittäviä mahdollisuuksia asiantuntemuksen esiin tuomiseen, tiedon jakamiseen ja verkostojen laajentamiseen. Useat haastateltavat kokivat, että sosiaalinen media on oivallinen väline asiantuntemuksen esittämiseksi ja ammatillisen roolin vahvistamiselle. Heidän mielestään sosiaalisen median käyttö mahdollistaa entistä helpomman pääsyn laajempaan yleisöön ja verkostoihin, mikä tukee heidän ammatillista kehitystään.

Sosiaalisen median aktiivinen käyttö kuitenkin tuo mukanaan myös merkittäviä haasteita, erityisesti yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottamisessa. Haastatteluissa juristit kertoivat kokeneensa vaikeuksia erottaa henkilökohtainen ja ammatillinen elämä, ja tämä tuli erityisesti esiin silloin, kun heidän sosiaalisen median läsnäolonsa vaikutti henkilökohtaisten

rajojen hämärtymiseltä. Tämä haastoi heidän perinteisiä käsityksiään ammatillisesta etäisyydestä ja arvokkuudesta. Monet haastateltavat korostivatkin, että sosiaalinen media voi olla sekä mahdollisuus että riski ammatillisen maineen säilyttämiselle ja uskottavuuden varmistamiselle.

Tutkimuksessa on huomattu, että juristit joutuvat tasapainoilemaan perinteisten eettisten normien ja digitaalisten ympäristöjen tarjoamien mahdollisuuksien välillä. Vanhoillisten arvojen säilyttäminen ja jatkuva kohtaaminen digitaalisten muutosten kanssa luo monivaiheisen prosessin, jossa juristit määrittelevät rajat – milloin olla läsnä ja milloin poissa. Tämä pohdinta on erityisen tärkeää, koska sosiaalisen median käyttö voi helposti hämärtää perinteisten arvojen, kuten ammatillisen auktoriteetin ja asiantuntijuuden, esittämistä. Haastatteluissa jotkut juristit mainitsivat, että he kokevat jatkuvaa paineita näyttää asiantuntevilta ja luotettavilta samalla, kun heidän henkilökohtainen elämänsä on yhä enemmän esillä.

Näin ollen, juristien digitaalinen identiteetti ei ole enää vain ammatillisen auktoriteetin esittämistä, vaan monikerroksinen prosessi, jossa ammatillinen ja henkilökohtainen elämä usein sekoittuvat. Tämä haastaa perinteiset käsitykset arvokkuudesta ja etäisyydestä, mikä on myös aiemmissa tutkimuksissa todettu (Symon & Pritchard, 2015 ja Chandler 2024). Haastatteluissa ilmennyt jännite ammatillisen roolin ja henkilökohtaisen elämän välillä korostaa sosiaalisen median vaikutusta juristien ammatilliseen identiteettiin ja sen eettisiin ulottuvuuksiin. Lisäksi myös esimerkiksi Kasperiuunien ja Zydziunaiten tutkimus toi esiin tärkeitä teemoja identiteettien yhdistymisestä, jotka olivat keskeisiä myös minun tutkimuksessani. Artikkelini loi tukea haastatteluista esiin nousseille pohdintoille siitä, miten sosiaalinen media voi sekä tukea että haastaa ammatillista identiteettiä ja kuinka yksilön ammatillinen identiteetti voi muotoutua uudelleen näiden medioiden kautta (Kasperiuunien ja Zydziunaiten, 2019). Tähän ajatukseen toivat tukea esimerkiksi haastateltavien toteamukset "Sosiaalisen median haasteet liittyvät siihen, että joutuu miettimään tarkasti, mitä jakaa ja kenelle. En haluaisi jakaa mitään henkilökohtaisia juttuja LinkedInissä." ja "Mä ajattelen, että some on yksi väline, jolla voi jakaa ajankohtaisia asioita ja jakaa omia ajatuksia. Se on ollut omalla tavallaan keino viestiä omasta ammatillisesta roolista."

Toisena merkittävänä kysymyksenä oli haasteet ammatillisen identiteetin näkökulmasta. Tutkimukseni selventää, että sosiaalisen median käyttöön liittyy myös merkittäviä haasteita. Muun muassa Sirodanin ja Surikovan artikkeli käsittelee eettisiä haasteita, joita sosiaalisen median käyttö tuo organisaatioille ja työntekijöille, erityisesti silloin, kun viestintä ylittää

eettiset rajat. He tuovat esiin esimerkin pankin Instagram-kampanjasta, jossa nuorten työntekijöiden luoma sisältö rikkoi organisaation eettisiä sääntöjä ja johti mainehaittoihin. Vaikka johto puolusti työntekijöitään, tapaus korostaa eettisen viestinnän merkitystä sosiaalisessa mediassa ja sen vaikutuksia ammatilliseen identiteettiin. Tämä tilanne on suoraan liitettävissä tutkimukseeni, jossa tarkastelen, kuinka lakimiehet navigoivat eettisissä valinnoissaan ja kuinka sosiaalinen media voi vaikuttaa heidän ammatilliseen identiteettiinsä. Lakimiehille, kuten muillekin ammattilaisille, on tärkeää ymmärtää, miten heidän viestintänsä sosiaalisessa mediassa voi heijastaa heidän ammatillista arvoaan ja vaikuttaa heidän maineeseensa. Jos lakimies esimerkiksi jakaa sisältöä, joka rikkoo eettisiä rajoja tai vääristää ammatin arvokkuutta, se voi vaikuttaa paitsi heidän henkilökohtaiseen maineeseensa myös laajemmin oikeudellisen alan yleiseen luottamukseen. Siksi on keskeistä, että lakimiehet omaksuvat eettiset viestintäkäytännöt, jotka ohjaavat heidän toimintaansa myös sosiaalisen median kentällä. Haastatteluista löytyi tukea näille ajatuksille. Yksi haastateltavista muun muassa sanoi: "Mä haluan olla siellä sitten vapaa-ajan identiteetillä, niin mä haluan nimenomaan jakaa sinne sitä kaikkea matkustelua ja sellaista, jos jotkut asiakkaat alkavat seuraamaan mua siellä, niin sen koen vähän haasteelliseksi." Haastatteluissa esiin nousi useita keskeisiä haasteita juristien sosiaalisen median käytön ja ammatillisen identiteetin vahvistamisen osalta. Yksi tärkeimmistä haasteista on yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottaminen, joka ilmenee erityisesti halusta pitää henkilökohtainen elämä erillään ammatillisesta roolista. Haastateltavat mainitsivat, että he kokevat vaikeaksi jakaa henkilökohtaisia sisältöjä ammatillisilla alustoilla, kuten LinkedInissä, koska pelkona on, että se voisi heikentää heidän ammatillista uskottavuuttaan. Tämä huoli ilmenee myös siitä, että sosiaalinen media voi luoda jännitteitä henkilökohtaisen ja ammatillisen roolin välillä, kuten haastateltava H1 koki omassa Instagram-profiilissaan.

Toinen merkittävä haaste liittyy ammatillisen uskottavuuden säilyttämiseen. Haastateltavat korostivat, että heidän täytyy tarkkaan harkita, mitä jakavat ja kenelle, jotta viestintä pysyy ammattimaisena ja ei aiheuta väärinkäsityksiä. Tämän lisäksi myös varauksellinen suhtautuminen sosiaalisen median käyttöön ammatillisen identiteetin vahvistamisessa tuli esiin monilla haastateltavilla. Useat juristit kokivat, että sosiaalinen media on tärkeä väline viestiä asiantuntemuksesta, mutta samalla he kokivat sen epämiellyttäväksi ja ristiriitaiseksi verrattuna perinteisiin työskentelytapoihin.

Yhteisesti haastatteluista ilmenee, että vaikka sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuksia ammatillisen identiteetin esiin tuomiseen ja asiantuntemuksen jakamiseen, se tuo myös

merkittäviä haasteita erityisesti yksityisyyden ja ammatillisuuden tasapainottamisessa. Juristit kokevat, että heidän on tärkeää säilyttää erottelu henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän välillä verkossa, jotta heidän ammatillinen uskottavuutensa ei vaarannu.

Kuten haastatteluista kävi ilmi, niin juristit haluavat pitää henkilökohtaisen ”minän” ja työ ”minän” erillään ja he harkitsivat tarkkaan, mitä voivat sosiaalisessa mediassa jakaa. Haastateltavat kokivat, että sosiaalisen median avoimuus ja läpinäkyvyys voivat hämärtää henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän rajaa. Erityisesti LinkedInin kaltaisilla alustoilla, jotka ovat vahvasti ammatillisia, oli tärkeää säilyttää selkeä ero henkilökohtaisten ja ammatillisten asioiden välillä. Juristit miettivät tarkkaan, mitä jakavat ja kenelle, sillä vääränlaisen sisällön jakaminen saattoi vaikuttaa heidän ammatilliseen uskottavuuteensa. Monet haastateltavat painottivat, että henkilökohtaiset asiat tulisi pitää erillään ammatillisesta roolista, erityisesti silloin, kun asiakkaat ja kollegat seuraavat heitä sosiaalisessa mediassa.

Eettiset haasteet nousivat myös esiin, sillä juristit tunnistivat, että vääränlaisten tai epäammattimaisten sisältöjen jakaminen saattaisi vaarantaa heidän uskottavuutensa asiantuntijoina. Erityisesti oikeudellisten asiantuntijoiden kohdalla on tärkeää säilyttää ammatillinen sävy ja varmistaa, ettei sosiaalisessa mediassa jaettu sisältö heikennä heidän luottamustaan asiakkaiden ja kollegoiden keskuudessa. Haastateltavat korostivat, että vaikka sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden jakaa ajankohtaisia uutisia ja asiantuntevia näkemyksiä, se tuo myös vastuun siitä, että jaettu sisältö ei vaaranna ammatillista asemaa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että sosiaalinen media on keskeinen väline juristien ammatillisen identiteetin vahvistamisessa. Se tarjoaa juristeille mahdollisuuden tuoda esiin asiantuntemustaan, verkostoitua ja laajentaa näkyvyyttään. Samalla se tuo kuitenkin esiin merkittäviä haasteita, erityisesti henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän rajojen hämärtyksen sekä eettisten ongelmien, kuten vääränlaisen sisällön jakamisen riskin. Juristit kokevat painetta tasapainottaa oma identiteettinsä sosiaalisessa mediassa, ja heidän on jatkuvasti harkittava viestintänsä vaikutuksia ammatilliseen maineeseensa. Tutkimus tukee aiempia näkemyksiä siitä, kuinka sosiaalinen media voi sekä tukea että haastaa ammatillista identiteettiä, ja tuo esiin juristien tarpeen kehittää eettisiä käytäntöjä myös digitaalisessa ympäristössä. Juristien ammatillinen identiteetti rakentuu vahvasti eettisille periaatteille, ja sosiaalisen median tarjoamat mahdollisuudet voivat edistää oikeudenmukaisuutta ja positiivista muutosta yhteiskunnassa, kunhan viestintä pysyy eettisesti kestäväenä.

5.2. Tutkimuksen arvio ja merkitys

Aiemmat tutkimukset ovat käsitelleet sosiaalisen median roolia asiantuntija-ammattien, kuten juristien, ammatillisessa identiteetissä. Ne ovat tuoneet esiin myös tämän tutkimuksen aikana esiin nousseita keskeisiä teemoja, kuten tiedon jakamisen, verkostoitumisen ja ammatillisuuden rajojen hallinnan. Tämä tutkimus ei tuo esiin täysin uusia löydöksiä, vaan toistaa ja syventää aikaisempia havaintoja siitä, kuinka sosiaalinen media voi tukea ammatillista identiteettiä ja roolia, mutta myös asettaa haasteita yksityisyyden suojan ja eettisten kysymysten suhteen.

Tutkimuksen lisäarvo on siinä, että se tarkastelee suomalaisten juristien kokemuksia ja näkemyksiä sosiaalisen median roolista ammatillisessa identiteetissä. Vaikka aikaisempia tutkimuksia on tehty eri kulttuureissa, tämä tutkimus tuo esiin suomalaisen kontekstin erityispiirteet ja sen vaikutukset juristien sosiaalisen median käyttöön.

Tutkimuksessa ilmenee, että vaikka sosiaalinen media tarjoaa juristeille mahdollisuuden vahvistaa asiantuntemustaan ja rakentaa ammatillista identiteettiään, se tuo myös merkittäviä haasteita, erityisesti henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän erottamisen sekä eettisten kysymysten suhteen. Juristien kyky sopeutua ja navigoida näiden rajojen välillä on olennainen osa heidän ammatillisen identiteettinsä säilyttämistä ja uskottavuutensa turvaamista. Aiemmassa tutkimuksessa on todettu, että sosiaalisen median käyttö voi laajentaa juristien verkostoja ja tuoda heidät lähemmäksi yleisöä. Tämä tutkimus syventää tätä ajatusta tuomalla esiin sen, että vaikka verkostojen laajentaminen ja asiantuntemuksen jakaminen voivat edistää juristin ammatillista asemaa, niihin liittyy myös haasteita. Juristit joutuvat tasapainoilemaan yksityisyyden ja ammatillisen roolin välillä, erityisesti silloin, kun henkilökohtainen elämä voi vaikuttaa ammatilliseen identiteettiin.

Tutkimus myös vahvistaa aiempaa käsitystä siitä, että sosiaalisen median käyttö voi osaltaan tukea juristien roolin kehittymistä nykypäivän nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa. Tämä viittaa siihen, että juristit eivät ole staattisia ammattilaisia, vaan heidän ammatillinen identiteettinsä on jatkuvasti sopeutuvassa ja kehittyvässä prosessissa. Tämä korostaa ajankohtaisen tutkimuksen merkitystä, sillä juristien roolit ja käytännöt, erityisesti digitaalisen aikakauden myötä, voivat olla hyvinkin dynaamisia ja joustavia. Kuten tutkimuksessani todetaan, juristit eivät pelkästään vahvista rooliaan asiantuntijoina, vaan heidän on myös sopeuduttava ja säilytettävä uskottavuutensa niin asiantuntevina ammattilaisina kuin yksilöinä.

Tässä tutkimuksessa on huomioitu, että sosiaalisen median tarjoamat mahdollisuudet ja haasteet eivät ole täysin mustavalkoisia, vaan ne tuovat esiin jatkuvan jännitteen ammatillisen

identiteetin ja henkilökohtaisen elämän rajojen välillä. Aiempi tutkimus on usein käsitellyt ammatillisen identiteetin rakentamista laajemmin, mutta tämä tutkimus tarjoaa erityistä tarkastelua siitä, kuinka juristit navigoivat eettisten kysymysten, henkilökohtaisen elämän ja ammatillisen roolin yhdistämisen välillä. Tällä tavalla tämä tutkimus tuottaa uusia oivalluksia ja tarjoaa käytännön näkökulmia, jotka voivat tukea juristien sopeutumista digitaalisten käytäntöjen kentässä, erityisesti oikeustieteellisen yhteisön näkökulmasta.

Yhteenvedonä tämä tutkimus täydentää ja syventää jo olemassa olevaa tutkimusta siitä, miten sosiaalinen media muokkaa juristien ammatillista identiteettiä ja ammatillisen roolin käsitystä. Se tuo esiin juristien sopeutumiskyvyn ja joustavuuden tarpeen digitaalisessa ympäristössä, erityisesti kun kyse on henkilökohtaisen elämän, ammatillisen identiteetin ja eettisten normien hallinnasta. Tutkimus myös avaa keskustelua siitä, miten juristit voivat säilyttää ammatillisen uskottavuutensa ja toimivuutensa sosiaalisen median kentällä, jossa rajat voivat olla hämärtyneet ja normit jatkuvassa muutoksessa.

5.3. Rajoitukset ja jatkotutkimusaiheet

Tämän tutkimuksen rajoitukset liittyvät osittain tutkimusotteen rajallisuuteen ja aineiston määrään. Haastateltavia oli yhteensä vain kuusi, mikä rajoittaa tulosten yleistettävyyttä suurempiin juristien joukkoihin. Pienen otannan vuoksi ei voida tehdä laajoja yleistyksiä siitä, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin laajemmin. Haastateltavien määrä voi myös vaikuttaa siihen, kuinka monipuolisesti eri juristiryhmät ja -erikoisalajat tulevat edustetuiksi. Esimerkiksi eri oikeudenalojen asiantuntijat voivat käyttää sosiaalista mediaa eri tavoin, ja tämä voi vaikuttaa heidän ammatilliseen identiteettiinsä ja sosiaalisen median rooliin ammatillisessa elämässään.

Toinen rajoite on se, että tutkimus keskittyy ainoastaan suomalaisiin juristeihin, mikä saattaa rajoittaa sen ulottuvuutta kansainvälisempään keskusteluun. Sosiaalisen median käyttö, ammatillinen identiteetti ja eettiset kysymykset voivat vaihdella maittain ja kulttuureittain, ja tästä syystä tulosten yleistettävyys muihin oikeusjärjestelmiin ja maihin on rajallinen. Lisäksi, vaikka tutkimuksessa huomioitiin juristien kokemus ja näkemykset sosiaalisen median käytöstä, se ei ottanut huomioon esimerkiksi nuoremman sukupolven juristien erityispiirteitä ja suhtautumista digitaalisiin käytäntöihin. Nuoremmat juristit voivat kokea sosiaalisen median käytön eri tavalla verrattuna pidempään alalla toimineisiin.

Jatkossa olisi hyödyllistä laajentaa tutkimuksen otantaa niin, että mukaan saataisiin enemmän juristeja eri oikeudenaloilta ja erikokoisista toimistoista. Tämä voisi tuottaa monipuolisempaa tietoa siitä, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin eri konteksteissa. Lisäksi tutkimuksessa voisi olla mielenkiintoista tutkia eri maissa toimivien juristien näkemyksiä sosiaalisen median käytöstä ja vertailla kansainvälisiä eroja ja samankaltaisuuksia. Tällöin voitaisiin tarkastella, kuinka kulttuuriset ja lainsäädännölliset erot vaikuttavat juristien toimintaan ja identiteetin rakentamiseen sosiaalisen median kentällä.

Toinen mahdollinen jatkotutkimusaihe olisi syvempi tarkastelu siitä, miten sosiaalinen media vaikuttaa juristien päivittäisiin työskentelytapoihin ja vuorovaikutukseen asiakkaidensa kanssa. Tutkimus voisi keskittyä erityisesti siihen, miten juristit hyödyntävät sosiaalista mediaa asiakasviestinnässä ja asiantuntijaroolinsa vahvistamisessa. Lisäksi tulevaisuudessa olisi mielenkiintoista tutkia, kuinka sosiaalinen media muokkaa juristien urapolkua ja mahdollisuuksia edetä ammatillisessa ympäristössä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että vaikka tämä tutkimus tarjoaa tärkeää tietoa juristien ammatillisen identiteetin rakentamisesta sosiaalisessa mediassa, se jää osittain rajoitetuksi aineiston määrän ja tutkimusalueen rajoitteiden vuoksi. Laajentamalla tutkimusta ja syventämällä sen eri osa-alueita voidaan saada entistä tarkempaa ja kattavampaa tietoa siitä, kuinka sosiaalinen media vaikuttaa juristien ammatilliseen identiteettiin ja toimintaan.

6. Lähdeluettelo

Kirjat:

- Bhatia, V. K., & Tessuto, G. (Eds.), 2021, Social media in legal practice. Routledge.
- Burr, V. 2003. Social constructionism (2nd ed.). London, New York: Routledge.
- Heikki Pihlajamäki, Kansan ja esivallan välissä: suomalaisen asianajajakunnan historia, 2009, Edita.
- Heikkinen Hannu L. T. 2007. Toimintatutkimus – toiminnan ja ajattelun taitoa. Teoksessa Aaltola Juhani & Valli Raine (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Metodien valinta ja aineiston keruu: virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. PS-kustannus, Juva.
- Hirsijärvi, Sirkka & Hurme, Helena. 2009: Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö, Gaudameus, Helsinki.
- Hyvärinen, M. & Nikander, P. & Ruusuvoori, J. 2017, Tutkimushaastattelun käsikirja, Vastapaino.
- Korpiola, Lilly, 2011, Sosiaalinen media ja kriisiviestintä, Infor.
- Koulu, R, 2019, Tuomarin roolit tuomioistuimissa, Alma Talent, Helsinki.
- Muhonen, S. 2018. Somekohut ja mainekriisit, Helsinki: Mainostajien Liitto.
- Mäntysaari Mikko, Pohjola Anneli & Pösö Tarja. 2009. Johdanto. Teoksessa Sosiaalityö ja teoria. PS-kustannus, Juva.
- Päivi Erikssonin ja Anne Kovalaisen teos "Qualitative Methods in Business Research", 2016.
- Rautio & M. Saastamoinen, 2006, (toim.), Minuus ja identiteetti: Sosiaalipsykologinen ja sosiologinen näkökulma, Tampereen yliopistopaino: Tampere
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2018, Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi, Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Uski, S. 2015, Profile work for authenticity: Self presentation in social network services. Helsingin yliopisto, Akateeminen väitöskirja. <http://hdl.handle.net/10138/157971>.

Artikkelit:

- Al-Billeh, T. 2023. Disciplinary Measures Consequent on the Judges' Misuse of Social Media in Jordanian and French Legislation: A Difficult Balance between Freedom of Expression and Restrictions on Judicial Ethics. Kutafin Law Review, 10(3), 681-719. <https://doi.org/10.17803/2713-0533.2023.2.25.681-719>

- Bronstein, J., & Solomon, Y., 2021. The information practices of lawyers: Understanding the role of information in professional identity construction. *Journal of Documentation*, 77(2), 299-317. <https://doi.org/10.1108/JD-08-2020-0137>
- Chandler, B., 2024. Liking, linking, and tweeting: Mental health, mentoring, and professional responsibility in the age of social media. *Missouri Law Review*, 89(2), Article 7.
<https://scholarship.law.missouri.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4666&context=mlr>
- Cohen, L., Duberley, J., & Mallon, M. 2004. Social constructionism in the study of career: Accessing the parts that other approaches cannot reach. *Journal of Vocational Behavior*, 64(3), 407-422.
- Huang, Y., Li, W., Liu, Z., & Wang, J. 2021. Dangers and benefits of social media on e-professionalism of health care professionals: Scoping review. *Journal of Medical Internet Research*, 23(11), e25770. <https://doi.org/10.2196/25770>
- Kaijus Ervasti, Tuomioistuinkulttuurin kehityslinjoja. *Oikeus* 4/2005, s. 352–375.
- Kasperiniene, J., & Zydziunaite, V., 2019. A Systematic Literature Review on Professional Identity Construction in Social Media. *SAGE Open*, 1–11.
<https://doi.org/10.1177/2158244019828847>
- Kontiainen, L., Koulu, R. & Mäihäniemi, B. (2019). Oikeuden digitalisaatio ja juristityön arkipäivä, *Lakimies* 2/2021 s. 173–199
- Kvalnes, Ø. 2020. Digital Dilemmas: Exploring Social Media Ethics in Organizations. Department of Leadership and Organizational Behaviour, *BI Norwegian Business School*. Oslo, Norway.
- Kvalnes, Ø. 2020. Leadership and Ethics in Social Media. In M. G. K. McKee & E. F. Fisher (Eds.), *Leadership and Ethics* (pp. 47-61). Springer.
https://doi.org/10.1007/978-3-030-45927-7_4
- Loacker, B., 2022. Does the Ethos of Law Erode? Lawyers' Professional Practices, Self Understanding and Ethics at Work. *Journal Name*, Volume(Issue), page numbers.
<https://doi.org/10.1007/someDOI>
- Markham, Annette & Buchanan, Elizabeth, 2012: Ethical decision-making and internet research. Recommendations from the AoIR ethics working committee (version 2.0). <http://aoir.org/reports/ethics2.pdf>. Viitattu 7.1.2021.
- Määttä, T. 2019. Elements of style juristina Twitterissä. *Helsinki Law Review*, 2(13), 94–96. <https://doi.org/10.33344/vol13iss2pp94-96>

- O'Regan, A., Smithson, W. H., & Spain, E., 2018. Social media and professional identity: Pitfalls and potential. *Medical Teacher*, 40(2), 112-116.
<https://doi.org/10.1080/0142159X.2017.1396308>
- Siroda, S., & Surikova, J. 2024. Influence of leadership voice on business communication ethics in social media. *Influence of Leadership Voice on Business Communication Ethics in Social Media*, 4(2), 108-116.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.10614896>
- Song, T., & Rogers, J. 2024. Lawfluencers: Legal Professionalism on TikTok and YouTube. *Georgetown Journal of Legal Ethics*, 37(3). Saatavilla osoitteessa <https://www.law.georgetown.edu/legal-ethics-journal/in-print/volume-37-issue-3-summer-2024/lawfluencers-legal-professionalism-on-tiktok-and-youtube/>
- Stockmann, D. 2022. Tech companies and the public interest: The role of the state in governing social media platforms. *Journal of Information Technology & Politics*, 1–15.
<https://doi.org/10.1080/1369118X.2022.2032796>
- Symon, G., & Pritchard, K., 2015. Performing the responsive and committed employee through the sociomaterial mangle of connection. *Organization Studies*, 36(2), 241–263. <https://doi.org/10.1177/0170840614556914>
- Suomen Asianajajaliiton oikeusturvaohjelmassa vuosille 2017–2026 (Oikeusvaltio2025), Lakimiesliitto, strategiset painopisteet. Saatavilla <https://www.lakimiesliitto.fi/liitto/lakimies-liiton-strategia/strategiset-painopisteet/>, (haettu 16.2.2025); Suomen Asianajajaliitto, Oikeus-valtio2025, s. 5)
- Teräs Marianne & Toiviainen Hanna., 2014. Kehittävä teema-analyysi kasvatustieteen tutkimusmenetelmänä. *Aikuiskasvatus* 2:2014. <http://elektra.helsinki.fi/se/a/0358-6197/34/2/kehittav.pdf>. Luettu 15.3.2017.

Hallituksen esitys

- HE 33/2008. Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi rikoslain 2 luvun 7 ja 10 § sekä valtion virkamieslain muuttamisesta.

Hyvään asianajajatapaan liittyvät ohjeet (15.1.2009, muut. viim. valt.k. 26.1.2023).

Kysymyspatteristo

• Ammatillinen identiteetti

1. Mistä mielestäsi koostuu juristin ammatillinen identiteetti?
2. Miten kuvailisit omaa ammatillista identiteettiäsi?
3. Mitä ammatillisen identiteetin osa-alueita näet omina vahvuuksinasi?
 1. Miten ne näkyvät toiminnassasi?
4. Mitä ammatillisen identiteetin osa-alueita haluaisit kehittää tai painottaa lisää omassa toiminnassasi?
 1. Miksi juuri näitä?

• Sosiaalisen median käyttö työssä

5. Miten käytät somea työssäsi?
6. Miksi juuri noin?
7. Millaisia sisältöjä jaat tai tuotat sosiaalisessa mediassa?
8. Miksi juuri noita?
9. Miten somen käyttö tukee työtäsi?
10. Mitä haasteita koet somen käytössä?
11. Miksi juuri noita?
12. Miten niitä haasteita voisi taklata?

Some ja ammatillinen identiteetti

13. Miten pyrit viestimään ammatillista identiteettiäsi sosiaalisessa mediassa? Miksi juuri noin?
14. Miten somen käyttö tukee ammatillista identiteettiäsi?
15. Oletko tietoisesti rakentanut tiettyä kuvaa tai roolia itsestäsi sosiaalisen median kautta? Miten?

16. Oletko kohdannut haasteita tai ristiriitoja ammatillisen identiteettisi ja sosiaalisen median käytön välillä?

Jos vastaa kyllä, tarkenna: millaisia?

17. Onko sosiaalinen media tuonut sinulle uusia ammatillisia mahdollisuuksia tai yhteyksiä, ja jos kyllä, niin millaisia?

18. Miten näkisit sosiaalisen median roolin juristin ammatissa muuttuvan tulevaisuudessa?

19. Mitä neuvoja antaisit muille juristeille somen käytöstä ammatillisen identiteetin vahvistamisessa?